CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

OCT. 27th, 1961 - No. 518 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

"And I saw no temple therein; for the Lord God Almighty and the Lamb are the temple of it."
Rev. 21:22.

Reformatie-Herdenking

GEEN LEKEN MEER

door Dr. L. Praamsma

In een nog altijd zeer lezenswaardig opstel uit het jaar 1840 spreekt de grote Engelse historicus Macauly over de verwonderlijke vitaliteit van de Rooms-Katholieke kerk. Rondom de eeuwige stad, het oude Rome, verbindt deze kerk de glorie van de antieke wereld met de altijd wisselende beschaving van de moderne tijd op een wijze, die in elke eeuw bewondering afdwingt.

Niet minder dan vier maal, aldus Macauly, had deze kerk een strijd op leven en dood te voeren; twee keer overwon ze totaal, en van beide andere malen draagt ze nog de lidtekens; maar ze schijnt wel onvernietigbaar.

De strijd, die het belangrijkst was, en waarvan Rome nog de diepste sporen vertoont, was die met de Reformatie, de grote Kerkhervorming; een ogenblik scheen het, of de reus wankelde op zijn voeten, en alsof Rome ten onder zou gaan.

Aan de ene kant een corrupte kerk; aan de andere zijde de duizenden, die have, goed en leven over hadden voor de leer van de enige troost;

aan de ene kant de oude Romeinse overheersing; aan de andere kant de opkomst van zich vrij voelende jonge volken;

enerzijds de uiterste decadentie; anderzijds het ritselende jonge leven;

de uitslag scheen van tevoren al vast te staan.

Niettemin openbaarde zich aan de zijde van Rome een verbazingwekkend herstel van krachten; er werd een Contra-Reformatie ingezet, die niet alleen betekende een aanval met alle beschikbare krachten tegen de Reformatie, maar ook een zuivering in leer en levenspractijk van de Roomse kerk; en de uitslag was, dat omstreeks het jaar 1648 de Hervorming teruggedrongen was op alle fronten, en de macht van Rome sterker scheen dan ooit.

Maar als Macauly zover is gekomen, wordt hij teruggedrongen tot een buitengewoon belangrijke historische toevoeging.

Hij zegt te hebben waargenomen, dat inderdaad de Reformatie is doodgedrukt in Italië en Spanje; en teruggedrongen in Frankrijk, België en Zuid-Duitsland. Maar dat juist de beschaving, de leidinggevende plaats in het wereldleven, is weggenomen van Zuid-Europa; en dat de Protestantse volken aan de spits der natiën zijn komen te staan.

"Compare," zo schrijft hij, "the history of England and that of Spain during the last century. In arms, arts, sciences, letters, commerce, agriculture, the contrast is most striking. The distinction is not confined to this side of the Atlantic. The colonies planted by England in America have immeasurably outgrown in power those planted by Spain. Yet we have no reason to believe that, at the beginning of the sixteenth century, the Castilian was in any respect inferior to the Englishman. Our firm belief is, that the North owes its great civilization and prosperity chiefly to the moral effect of the Protestant Reformation, and that the decay of the southern countries of Europe is to be mainly ascribed to the great Catholic revival."

Dat is een zeer merkwaardige observatie.

De Protestanten zijn teruggedrongen; niettemin hebben ze de leiding genomen.

En de Roomsen hebben een "revival" gekend in hun Contra-Reformatie; juist daardoor hebben ze de leiding verloren.

Hoe is deze historische gang van zaken in principe te verklaren?

Naar onze mening speelt de uitdrukking, die we hierboven neerschreven, "geen leken meer", een belangrijke rol.

Rome is de kerk van de hiërarchie, van de priesters aan de ene kant en de leken aan de andere kant.

De priesters hebben de sleutel der kennis; in hun hoofden wordt de leer der kerk bewaard en uit hun handen vloeit via de sacramenten de genadeschat van de kerk; de leken kunnen volstaan met een minimum aan kennis en een minimum aan berouw en geloof om toch verzekerd te worden van hun plaats in het koninkrijk Gods.

Daarom is de Roomse kerk een kerk voor de massa's; en konden ook de massa's in Zuid-Europa en Zuid-Amerika door middel van brandend geweld en betoverend bijgeloof voor deze kerk worden bewaard.

Maar de Protestantse kerk, die de Bijbel in aller handen gaf, is de kerk van de persoonlijke geloofskennis en de persoonlijke geloofsbeslissing van de enkeling; het is de kerk zonder leken; de kerk van **het priesterschap van alle gelovigen.**

Van meet af heeft Luther die gedachte van het priesterschap van alle gelovigen onderstreept en Calvijn is hem hierin gevolgd.

"Het is het geloof," zo schreef Luther, "dat mensen tot priesters maakt, het geloof, dat hen met Christus verenigt en hun de inwoning van de H. Geest geeft, waardoor ze vervuld worden met alle genade en hemelse kracht. De inwendige zalving — deze olie, die beter is dan welke ook maar uit de hoorn van een bisschop of paus kwam — geeft hun niet slechts de naam, maar de natuur, de zuiverheid, de macht van priesters; en deze zalving hebben allen ontvangen die gelovigen in Christus zijn."

In verband met deze opvatting staat, dat de Protestantse kerken wel het bizondere ambt hebben gekend en gerespecteerd, maar niet daaronder hebben geplaatst een onmondig lekendom, maar het algemeen ambt der gelovigen, de mondige leden der Kerk.

En die mondigheid van de leden der Kerk heeft betekend een activering van deze leden, die scherp afstak tegen de dociele of indolente houding, door zoveel R.K. leken aangenomen. De Protestanten waren christenen met de Bijbel in de hand.

Daardoor werd hun eigen denkvermogen geprikkeld; hun eigen verantwoordelijkheid gestimuleerd; hun eigen roeping op alle terreinen des levens (speciaal in de gebieden van de Calvinistische Reformatie) hen bijgebracht.

En nu herdenken wij de Reformatie.

Deze herdenking mag wel hierdoor gekenmerkt worden, dat we met nadruk uitspreken, dat we in onze kerken geen leken of laymen kennen.

Deze term kreeg in de Amerikaanse kerken ook van Calvinistische herkomst burgerrecht. Maar ze dient te worden uitgebannen.

Juist in onze tijd **hebben we** kerkleden nodig, die weten van hun persoonlijke mondigheid en verantwoordelijkheid.

Juist in **onze tijd.**

Het is niet langer zo, dat twee grote geestelijke machten worstelen om de supprematie zowel in kerkelijke als in politieke zin.

Neen, beide het Protestantisme en het Rooms-Katholicisme hebben te maken gekregen met de macht van de eindtijd, die met alle Godsgeloof gebroken heeft en haar vangarmen uitstrekt over de uithoeken der wereld, de macht van het Communisme.

En dat Communisme kent geen leken.

Het kent ongetwijfeld de grote massa's, die het opzweept met al de middelen van een ongeëvenaarde revolutionaire techniek; maar het komt tot die massa met een boek, het boek van Karl Marx; en het komt met een overmaat van lectuur, die gelezen moet worden; met de ene cursus na de andere, die gevolgd moet worden.

In deze strijd is verweer met uitsluitend materiële middelen ten enenmale onvoldoende. Er zijn geestelijke wapenen nodig; d.w.z. er zijn mondige christenen nodig.

Van de Gereformeerde Christenen in Genève in de dagen van Calvijn werd gezegd, dat ze evenveel kennis hadden als een doctor aan de Sorbonne, de beroemde universiteit van Parijs. Hoe staat het met onze kennis, zijn wij bestand tegen een Communistische brainwash, of vallen we dan meteen door de mand?

Zonen der Reformatie, dat zijn mondige christenen; mensen die de Bijbel kennen en liefhebben; mensen, die heel het leven bezien in het licht van het Woord van God.

De Here make ons en onze kinderen getrouw; dat we niet maar anti-papist zijn; of anti-communist; maar mensen die de zalving van de Heilige hebben, en dat allen weten. (1 Joh. 2:20)

Reformation Day 1961

With regard, then, to the obtaining of Righteousness before God, I say that we must necessarily hold the following five points concerning Faith: — First, that it is an undoubting persuasion, by which we receive the word brought by the Prophets and Apostles as truth sent from God. Secondly, that what it properly looks to in the Word of God is the free promises, and especially Christ, their pledge and foundation, so that, resting on the paternal favour of God, we can venture to entertain a confident hope of eternal salvation Thirdly, that it is not a bare knowledge which flutters in the mind, but that it carries along with it a lively affection, which has its seat in the heart. Fourthly, that this faith does not spring from the perspicity of the human mind, or the proper movement of the heart, but is the special work of the Holy Spirit, whose it is both to enlighten the mind and impress the heart. Lastly, that this efficacy of the Spirit is not felt by all promiscuously, but by those who are ordained to life.

—From *The True Method of Giving Peace to Christendom and Reforming the Church* by John Calvin

Visitors to Russia

by Rev. LOUIS TAMMINGA

It has become a fashionable thing to visit Russia. An amazing thing really, when you think of fifty-megaton atombombs and a stone wall through Berlin. But more amazing are the glowing reports which these visitors release after their return upon their innocent listeners. Intelligent people such as Eleanor Roosevelt, Cyrus Eaton, the Dean of Canterbury and countless others have joined the happy gang that made their pilgrimage to Moscow and environment. The latest one that has beaten the drum about the virtues of Russia is darling old fieldmarshal Montgomery who managed to even embarrass the English government with his tales.

Recently a German minister has written a book (of which a dutch translation appeared with the title: "Die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis") in which he shows the other side of the picture. And literally so. For pastor Wilhelm Holzapfel spent eleven years (from 1945 on) in various Soviet concentration camps. During those eleven years he occasionally read the niceties which these western visitors wrote about the facadse cleverly put up by his tormentors. Behind those facades were Holzapfel and his fellow-victims carefully concealed, unnoticed while the years slipped by. Much later prison authorities would distribute newspaper clippings containing the travel accounts of happy optimists who thought Russia wasn't so bad after all.

A group of English industrialists tour the Soviet Union. Their guide (provided by the government), courteous and witty, conducts them through a factory. Suddenly his face takes on an air of reverence: "that there is the chapel of the Baptist workers.... we of course don't appreciate their convictions . . . but we respect their wishes". In their barracks that night one of the prisoners quotes imaginary lines which will appear in a London newspaper. He sneers sarcastically, the bitter laugh of forsaken people, betrayed, despairing.

Another company of tourists indicated to the Russian officials that they would like to see a prisoners' camp. The authorities gladly obliged. Imagine their surprise when they found the camp unguarded, the atmosphere among the "prisoners" jovial, the living quarters clean and tidy. The visitors were allowed to talk to the inmates and ask whatever question they pleased. Unknown to these visitors was the crowd of German and Latvian prisoners huddled off for a day to a huge cellar-vault, because they had not yet become robots enough to be considered safe in company of tourists. Weeks later one prisoner translates to his fellows the account of the travel experiences in a Western newspaper which were announced as trustworthy since after all they were "eye-witness-reports". No one laughed anymore, Holzapfel remarks. No Soviet drill sergeant could have shattered their morale more thoroughly than these friendly lines.

Greatly celebrated was the trip of the Archdeacon of Canterbury. The dean visited a manufacturing plant of tractors in Stalingrad. Back in England this churchleader showed slides of a fine factory-theatre he had seen there. He told his audience that workers had built the theatre in their free hours. This he thought was an unmistakable sign of the devotion of these workers to their country and their work. What the Deacon failed

(Continued on page 2)

NIEUWE BEZIENSWAARDIGHEID IN MOSKOU

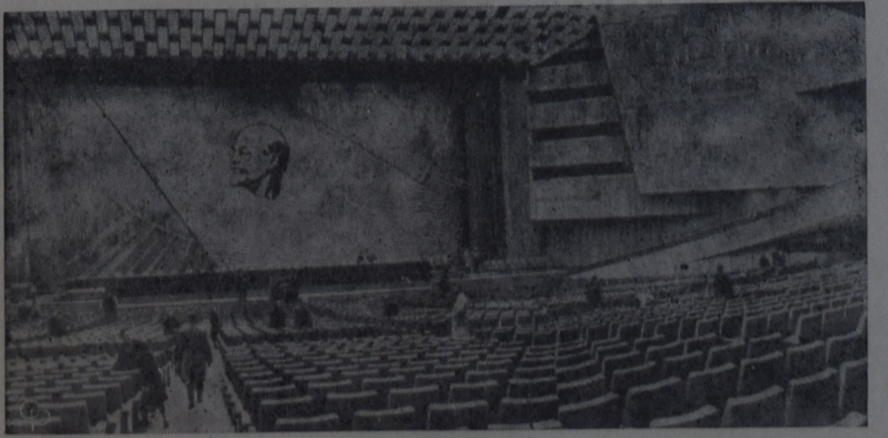

Bovenstaande foto toont het interieur van de nieuwe vergaderzaal in Moskou, waar deze maand het 22ste Communistische Partij Congres gehouden wordt. 6000 personen kunnen in de zaal een plaats vinden.

Visitors to Russia

(Continued from page 1)

to mention were the feverish activities of East European prisoners the day before who thoroughly cleaned the establishments, removed all signs of the presence of foreign prisoners and were whisked off out of sight of the reverent guest.

Pastor Wilhelm Holzapfel adds some significant comments. He tells in his books that the Russians were invariably sincere in their grim comedy. They fully believed in their own camouflage. They never looked upon this show as a lie. This can only be explained from the communists' fanatic faith in their system, their religious zeal with which they cherish their doctrines. They are well aware that Western visitors don't have this vision yet. Therefore the Soviets lead them on via facades, masquerades and careful shows to a vision of the better world of communism. O, certainly that paradise is not reality yet, which is due to Western ignorance and stubborn resistance of prisoners. But they continue to show their country, hide murder, misery and the attrocious cruelty in bleak prisoners' lives. For the Russian guides and trip-planners this is an exercise of faith in which they believe themselves: this make-belief goodwill is a symbol of faith for the communists, this is what their country will once be when communism has been fully accepted. The false entourage of these guided tours are for the Russians a symbol of future reality; for them it is what the New Jerusalem is for Christians.

And this knife cuts two ways. For among the free world the venom of these visitors' reports seeps in slowly, but surely. People see the pictures, they read the reports, they hear the stories and they say: "There must be something good about those Russians, for they cannot all be lies; you must hand it to those Russians they bring their country ahead . . ."

A young member of one of our churches once talked to me about economics. He is a student in that field. He remarked that the western world moves steadily into the direction of guided economy. I nodded; after all he was an expert. He then added that in Russia a measure of competition had been introduced in their economic system. Noticing my admiration he became philosophic and said: "Ultimately Russia might defeat the West, they are a ruthless bunch, but their system might work here too . . . history moves in cycles, the West may have had its day . . ." We talked a great deal more from there on, but my visitor was firmly committed to the reasonable esteem he held for the Russian approach from a "scientific point of view (of course)". An esteem fed to him by the pictures and accounts of numberless visitors to Moscow. Threats of a hundred-megaton atombomb won't stop their flow of good reports. Perhaps Russia will shut its borders to these people, as it is already beginning to do, for after all it must even be repulsive to a communist to put up with so many naive people.

DE PRAIRIE - PASTOR

Problemenkind

We hebben Jenny Van Muiden verloren. Een schaap is niet teruggekeerd. Nu heeft de scriba het lidmatenboek genomen en haar naam doorgeschrapt.

We hebben Jenny Van Muiden verloren. En wel negentig van de negen-en-negentig schapen hebben in de knusse beslotenheid van de veilige stal meewarig opgemerkt: — Dat zo'n kind zich zo kan vergooien; ze kwam toch uit zo'n goed nest....

Doch dat is slechts schapengeblaat en munt niet uit door diepte van inhoud.

We hebben Jenny Van Muiden verloren. Wat zijn we vaak achter haar aan geweest: de dominee, de jeugdouderling, de wijkouderling, de propaganda-commissie van de jeugdclubs. Het baatte niets.

Ze heeft de ouderlingen de deur geweigerd. Ze heeft een koel briefje geschreven aan de kerkeraad, waarin ze meedeelde, dat ze met de kerk niets meer te maken wilde hebben.

We hebben Jenny verloren. Ze woont in een achterbuurt met een getrouwde Canadees. Ze verwacht haar tweede kindje....

Arme kinderen die zo de wereld ingeschopt worden.

* *

Jenny komt uit zo'n keurige familie! Wie had er ooit gedacht, dat er zo'n pikzwart schaap in de familie Van Muiden zat! Onbegrijpelijk! Een keurig gezin, die Van Muiden's, degelijk en principieel tot-en-met; steunpilaren van de kerk. Dat uit zo'n gezin zo'n afvallig kind kan komen! Daaraan zie je toch maar weer duidelijk, dat er uitverkiezing is: God verkiest wie Hij wil, en Hij verwerpt wie Hij wil. En genade is geen erfgoed. Het past ons, stil te zijn....

* *

Het gezin Cornelis Van Muiden: negen jaar geleden naar Canada geëmigreerd. Er zijn drie kinderen. Huib is de oudste, een zwijgzame vrijgezel van 25 jaar, die zijn hart verpand heeft aan de boerderij; dan komt Leny, die 22 is en al een paar jaar onderwijzeres aan een Christelijke school; tenslotte is daar Jenny, 19 jaar, en over haar kan men beter zwijgen....

Ha, die Cornelis Van Muiden, dat is een kerel uit één stuk: in alle opzichten een succes. Als prairiefarmer doet hij het uitstekend en zijn bedrijf is niets minder dan dat van de Canadese buren, die hun leven lang op de prairies geboerd hebben. Vader en zoon Van Muiden, ze vormen een uitstekend team, dat uit de fertiele grond haalt wat er in zit.

Van Muiden is een stoere Calvinist en staat vooraan bij alle Christelijke actie. Bestuurslid is hij van tal van verenigingen en organisaties en zijn beginselvastheid is allerwege vermaard. Hij heeft een dressoirlade vol met inleidingen, waarin alle mogelijke principiële vragen (zoals: Waarom een Christelijke school? Waarom een C.B.T.B. in Canada? Waarom onze kerk en geen andere?) afdoend beantwoord worden. Wanneer de akkers geploegd en de koebeesten gemolken zijn, verdiept Van Muiden zich in de studie op het gebied van Kerk, Staat en Maatschappij en schrijft hij zijn inleidingen, die voor preken niet onderdoen. Dat is Van Muiden, een mannetjesputter in het Rijk Gods, en — je zou het niet zeggen — de vader van Jenny, het verloren schaap.

En moeder Van Muiden? Er is in wijde omgeving in de kringen van de vrouwenverenigingen op G.G. geen dame, die Mrs. Van Muiden niet kent; toonaangevend als haar man, lid van diverse besturen als haar man. In de rechterlade van het dressoir rusten haar inleidingen: Vrede en zwaard (kerstinleiding); Levenskracht (paasinleiding); Jeugd in de branding; Het bioscoopvraagstuk in Bijbels licht; etcetera etcetera. Een vooraanstaande vrouw, die Mrs. Van Muiden, die moeder van Jenny....

* *

— Dominee, sprak Mrs. Van Muiden, — het is een steek door je moederhart, als je zo je kind de wereld in ziet gaan. Altijd is Jenny ons problemenkind geweest. Nooit was ze als de anderen; steeds moest ze uit de band springen. Als klein kind stal ze al en loog ze al. Wat mijn man al niet gedaan heeft om haar te corrigeren. Hij verloor zijn geduld er wel eens bij, en dat was niet goed, natuurlijk. Leren wilde Jenny niet; ze was zo heel anders als onze Leny. En voor de boerderij voelde ze ook niet; ze moest beslist naar de stad. Nu, thuis was er ook geen land mee te bezeilen. Ze luisterde naar niemand. Daarom hebben we ten einde raad maar toegegeven en hebben we haar laten gaan. Dominee, U weet, wat er van terecht is gekomen. Het is van kwaad tot erger gegaan. We hebben haar een goede opvoeding gegeven, en nu dit. Dat je eigen kind je dit kan aandoen! En o, die schande....

* *

Dominee, zei broeder Van Muiden, — wij zijn verstomd, maar we zullen onze mond niet opendoen, en berusten in Gods vrijmachtig welbehagen. We hebben onze drie kinderen grootgebracht naar eis van Gods Verbond. We hebben altijd geprobeerd, om ze voor te gaan in het goede, en met de oudste twee hebben we nooit enige moeite gehad. Nu ja, het duurde wel wat lang, voordat onze Huib belijdenis deed, maar dat was, omdat hij wat teruggetrokken van aard was. Wij staan voor een raadsel, dominee, en het is hard, heel hard voor rechtgeaarde ouders. Het is beter, om je kind jong te zien sterven, dan het zo heen te zien gaan, de wereld in....

* *

Doch van Leny Van Muiden kwam er een brief aan de pastorie. Ze schreef: — Dominee, achteraf, nu ik — gelukkig — uit huis ben, ben ik zo goed gaan begrijpen, wat er aan ontbrak in ons gezin. Alles liep altijd op wieletjes. Vader en Moeder maakten nooit fouten. Ze hadden voor alles hun regels, waar niet van afgeweken werd, en ze hielden ons braaf in het gareel. Het enige probleem, dat ze kenden, heette Jenny, maar voor de rest hadden zij op alles het geijkte antwoord. We zagen onze ouders altijd als de volmaakte vader en moeder, maar nooit als heel menselijke man en vrouw. Onze familie was een perfecte organisatie, maar warmte en liefde, daar ontbrak het aan. Ik schrijf U dit niet omdat ik er graag tekoop mee loop, maar om U te laten zien, dat Jenny, mijn zus, geen verachtelijke slet is, maar het zielige product van een opvoeding die in veel tekort schoot. Beklaagt U mijn ouders maar niet teveel; die redeneren zich wel uit deze schande; alleen Jenny, dat arme kind, is diep te beklagen. Dominee, probeer toch wat voor haar te doen. Ze is niet zo slecht.

* *

De dominee en heel veel anderen hebben geprobeerd haar te helpen, maar Jenny was niet meer te bereiken.

Jenny Van Muiden is voor de kerk verloren. De scriba heeft haar naam geschrapt; alleen háár naam; niet die van haar vader en moeder.

Maar misschien — o, laten we er om bidden! — staat de naam van Jenny toch in een ander boek, het boek des Levens. Want heeft Hij, Die de harten kent, niet tollenaars en hoeren gerechtvaardigd?.... En heeft Hij niet orthodoxe Farizeërs geoordeeld?....

God houdt wel goed de boeken bij.

E. R. M.

HOLLANDIA TRICO

Het aardige fantasie meisjesondergoed van zware (warme) kwaliteit: MADELIEFJE. Voor 2 tot 14 jaar.

VRAAGT UW

JAN KOK

Agent

JOHN SAKES

Uw Hollandse Kapper

Voorheen Stoney Creek op Hwy. 8. Nu Hwy. 8 West van Grimsby. Hoek Oaks Road, ½ mijl ten O. van Slesser's Motors, Mountain zijde.

100% Service Tel. WH 5-2520

FAMA

DUTCH-CANADIAN DRAMATICAL SOCIETY

onder regie van HENK B. POESIAT, presenteert

„ELCKERLYC"

op ZATERDAG 28 OCTOBER, 8.30 n.m. in het

Library Theatre

Central Library, Hoek College/St. George St., Toronto, Ont.
Ingang St. George St.

Entrée $ 1.00. Vrije parkeergelegenheid.

Kaarten verkrijgbaar bij:
JAN SPEKKERS, RO 9-4575 (de gehele dag bereikbaar)
&
MA SCHUURMAN, RO 2-7846 (na 5 uur n.m.)
En aan de zaal.

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
Telephone: RAndolph 8-4741

51 King Street East
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Brantford en Omstreken

Gaat U naar Nederland of wilt U familieleden over laten komen naar Canada? Wij verzorgen Uw reis van A tot Z en garanderen U de laagste tarieven!

ELGIN McKAY Travel Service Limited

HOTEL KERBY BLOCK, BRANTFORD, ONT. - Tel. 752-4375
Vraag om PETER DEGELDER, die U in de Nederlandse taal te woord kan staan.

LICHT en STERK is AL ons WERK

WALINGA'S BODY AND COACH CO.

CARROSSERIEEN VOOR ELK DOEL, van Aluminium, Staal of Hout, waaraan U de hoogste eisen kunt stellen, worden door ons gebouwd in elke gewenste afmeting.

VERTEGENWOORDIGERS VOOR:
De beroemde Edbro hydraulische kip-installatie, waaronder ook de z.g.n. "zij-kippers",
De Godfrey pneumatische graanlossers,
en de Pamco auger-systeem.

Tevens CARROSSERIE REPARATIE en CHASSIS VERLENGING.

Stelt U voor nadere informatie in verbinding met

Walinga's Body and Coach Co.

P.O. Box 638 FERGUS, ONT. Tel. 958

Slechts 1 week van 26 Oct. t./m. 1 Nov.

Grote Herfst Uitverkoop

NEW & USED FURNITURE & APPLIANCES

Prijzen die alle Discount Prijzen verslaan.

Kom zelf en overtuig U van de zeer voordelige prijzen.
Wij bewaren Uw goederen gratis tot U ze nodig heeft.

J. Tamming & Sons

FURNITURE & APPLIANCES

90 Frank Street
STRATHROY, ONT.
Ph. 105

Main Street
WATFORD, ONT.
Ph. 58

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Enkele jaren geleden kwam er van de Nederlandse dichter Guillaume van der Graft een bundel uit onder de titel "Woorden van brood". Een werkje, waarin ieder, die van goede poëzie houdt, veel te genieten zal vinden. Ik wilde het hier echter niet hebben over de inhoud van deze bundel, we zullen even de titel lenen: woorden van brood.

Veelzeggend, zodra men gaat denken aan het eerste hoofdstuk van het Johannes-evangelie, waarin de apostel zegt: En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. In dit vers en de volgende laat hij ons duidelijk zien, dat het Woord de wereld redde langs de enig mogelijke weg n.l. door vlees te worden, door gestalte aan te nemen onder ons . . . Zonder dit laatste was God's Zoon tot in alle eeuwigheid het Woord gebleven, maar Hij was de mensheid niet tot heil geweest.

Hier ligt een vreselijke gedachte! De christen, die probeert zich dit in te denken, huivert van ontzetting. Want als het Woord geen vlees geworden was, dan zouden zij gelijk hebben, die cynisch of moedeloos zeggen, dat de wereld naar de afgrond gaat. Dan zou er inderdaad geen hoop zijn. Dan was het leven waardeloos en zinloos en doelloos. Dan zat er niets anders op dan met gekruiste vingers te wachten, tot de bom barst. En dat bedoel ik letterlijk en figuurlijk.

Nu mag ik aannemen, dat men het in onze lezerskring van harte eens is met het bovenstaande. Als kleine kinderen hebben we die tekst uit het hoofd geleerd, het Woord is vlees geworden, bekende klanken! Zo zelfs, dat onze predikanten alleen in de adventstijd over deze tekst preken en nog lang niet elk jaar. Want wat bekend is, wordt gauw "afgezaagd", nietwaar, en daar zijn we allemaal nogal benauwd voor. Het gevaar ligt toch voor de hand, dat zo'n tekst, van diverse kanten bekeken en betast, aan glans en zin verliest . . . Ja, het is opmerkelijk, hoe spoedig onze oren en harten afgestompt raken! We zijn gewoon kampioenen in dit veld.

U kunt dit wekelijks constateren in de kerk, wanneer we met elkaar luisteren, bidden en zingen. Wat betreft de preek en het gebed, och, dat gaat nog wel. Deze zijn (laten we dat tenminste hopen!) in elke dienst nieuw en fris, hebben dus nog een soort verrassing voor ons, die de aandacht vangt en tot nadenken stemt. Met het zingen wordt dit al veel minder. Hoeveel kerkgangers zingen met volle aandacht de hymns en psalmen? Soms is het om er tranen bij te vergieten. Dan klinkt een gebed als een mars en een loflied als een treurzang. (Ja, ik weet het, dat kan ook wel eens aan de begeleiding liggen. Knijp in Uw handen, wanneer U daar een goed orgel en een pittige organist hebt!) Een gast in de gemeente kan op zulke ogenblikken toch slechts concluderen, dat we als opgewonden speeldozen geluid voortbrengen. Zingen is het in elk geval niet, laat staan bidden en loven.

Maar het allerergste springt ons afgestompt-zijn in het oog tijdens het voorlezen van de geloofsbelijdenis. De woorden daarvan zijn voor ons zo bekend geworden, dat ze hun inhoud grotendeels verloren hebben. Ze gaat over onze hoofden heen en laten onze harten onberoerd. Enkele predikanten trachten dit te voorkomen door af en toe de belijdenis in een andere vorm voor te lezen. Een loffelijk streven! Maar als ze dit te dikwijls doen, dan helpt het ook niet meer. De woorden van brood zijn voor ons woorden van lucht geworden, klanken zonder inhoud, die niet meer werkelijk tot ons doordringen en die we niet meer toepassen in ons leven.

Laten we er eens iets uitlichten, dan zult U merken, wat ik bedoel. "Vanwaar Hij komen zal om te oordelen . . .", dat geloven we allemaal. Maar als immigranten, hardwerkende mensen met veel beslommeringen en zoveel, dat opgebouwd moet worden van de grond af, denken we er zelden over na. Misschien alleen, wanneer over dit onderwerp eens met nadruk gepreekt wordt. Wie van ons denkt aan de komst van Jezus Christus, als hij het nieuws over de radio hoort? Toch heeft onze Heer daarin evenzeer een plaats als in die bepaalde preek. De voornaamste plaats!

"Ik geloof een heilige katholieke kerk", zeggen we elke Zondag. Prachtig, maar in hoeverre brengen we dat onder onze omstandigheden in praktijk? Het betekent n.l., dat ieder, die in de Here Jezus gelooft als God's Zoon en zijn Verlosser, een broeder van ons is. En dan maakt het geen verschil, of die ander in ons dorp woont, of in Hong Kong of Berlijn. Ook maakt het geen verschil, of die ander Reformed, Salvation Army of Luthers is. Vreemd, maar waar. Wat zien we echter om ons heen? Dat we nog niet over een kiezelsteentje kunnen kijken, zodra het gaat om samen loven en samen dienen van de ene Heer.

Wacht even met in Uw pen te klimmen! Ik wil hiermee niet zeggen, dat men de kerkelijke afrasteringen maar zonder meer moet openstellen. Dat is, zo te zien, onmogelijk geworden, tenzij de Geest een wonder verricht in het midden der Kerk. (En ik behoor tot de naïevelingen, die nog steeds geloven in het wonder). Maar we wensen als een begin toch wel, dat de christenen, die dicht naast elkaar staan op dezelfde grondvesten, ook inderdaad één worden. En zolang dit niet op hoger niveau en officieel gebeurt, belet ons, "gewone" gelovigen, toch niets om die eenheid tenminste in ons dagelijks leven zoveel mogelijk tot uiting te brengen?

Laten we nu eens heel dicht bij huis blijven: is het niet droevig, dat er plaatsen zijn, waar lezers van Calvinist-Contact (let op de schone naam!) samen hun lijfblad lezen en dezelfde belijdenis hebben, maar op geen enkel gebied samenwerken? Dat er plaatsen zijn, waar men nimmer eendrachtig de kerkelijke hoogtijdagen viert, zodat de leden der verschillende kerken elkaar niet eens van gezicht kennen? Wat deze dingen betreft, is men ons in "the old country" toch ver vooruit! Daar zijn in het verleden misstappen begaan, maar gedurende de laatste tien jaar is het streven naar eenheid er bij vele kinderen der reformatie zeer sterk geworden.

"Ik geloof de gemeenschap der heiligen", een artikel, dat aansluit bij het voorgaande, en dat we zonder nadenken uithollen of opblazen, als naar het ons uitkomt. Het betekent niet, — zoals ik in Canada al meermalen hoorde beweren — dat je met ieder lid der gemeente vriendschap moet sluiten. Vriendschap is iets persoonlijks en vaak voor het leven. Mensen, die Jan en alleman hun "vriend" noemen, kun je beter niet au serieux nemen, want die hebben niet het flauwste besef van wat vriendschap eigenlijk is.

In de gemeenschap der heiligen belijden we, dat de kerk het lichaam van Christus is, zodat door Hem en tot Hem alle gelovigen verbonden zijn. Zodat als één lid lijdt, alle leden lijden, terwijl ook allen verheugd zijn in de vreugde van die ene. Een schone omschrijving hiervan vinden we in het Avondmaalsformulier. Het is dus volstrekt fout om te denken, dat deze gemeenschap der heiligen beperkt is tot de eigen kleine gemeente of denominatie. Zij reikt om de aardbol heen. Niet voor niets bidden onze predikanten 's Zondags voor de gelovigen achter het ijzeren gordijn, voor de broeders en zusters in de kampen, voor de arbeid der zendelingen op hun verre posten. "Elect from every nation, yet one o'er all the earth . . ."

Verbazingwekkend, dat zovelen dit gezang luide kunnen meezingen en tegelijkertijd alle gemeenschap met gelovigen in de naaste omgeving van de hand wijzen, omdat die niet op elk puntje precies eender denken als zij . . . Wees ervan verzekerd, dat dit een voortdurende bron van vermaak voor de Boze en zijn engelen is. Die grijnslachen bij de gedachte aan al het goede, dat christenen — zelfs gescheiden door officiële afrasteringen — samen tot stand kunnen brengen en dat nu ongedaan blijft door zondige kortzichtigheid.

Na deze illustraties keren we terug naar het begin van de brief. Slechts toen het Woord vlees werd en onder ons ging wonen, werd Het de mensheid tot heil. Evenzo, pas als de kostelijke woorden van de apostolische belijdenis brood worden, d.i. gestalte aannemen in het dagelijks leven van de christen, worden zij de Kerk (in haar geheel) en de wereld tot heil! We zullen, elk voor zichzelf, opnieuw moeten gaan luisteren naar de inhoud van onze belijdenis en die in practijk brengen. Aan mooie woorden heeft de mensheid geen behoefte, aan vrome woorden heeft de jeugd van heden geen houvast. Slechts aan woorden, die brood geworden zijn, kan men zijn honger stillen. "Wij hebben een Woord voor de wereld . . ."

Wanneer U met deze her-ontdekking begint, zult U opmerken, dat U gehinderd wordt door begrenzingen, die U onbewust op Uw levensweg hebt meegesjouwd. Hoe vaak hebben we op de vraag van een vreemde naar het waarom van een gewoonte of opvatting lam gezegd: "Ja, dat is nu eenmaal zo!" of: "Dat zijn we zo gewend in onze kerk!" Je staat er versteld van, hoe snel in het leven van een gemeente gebruiken en gewoonten kunnen ontstaan, die zuiver menselijk zijn en met haar belijdenis als zodanig niets te maken hebben! In de onnozele tien jaar, dat ik hier ben, heb ik ze zien opschieten als paddestoelen. Om ze weer kwijt te raken, dàt is een andere zaak.

Er wordt zo vaak, generaliserend, gezegd, dat de hedendaagse mens een kuddedier is. Met hetzelfde recht kan men zeggen, dat de hedendaagse christen een kuddedier is. Hij kauwt en herkauwt geduldig, wat hem wordt voorgezet. Hij loopt langs het vertrouwde pad, zonder zich telkens af te vragen of die weg onder de omstandigheden van vandaag nog wel de juiste en de kortste is. Maar hoewel een van Jezus' liefste gelijkenissen handelde over de goede Herder en Zijn schapen, verwacht Hij van de Zijnen geen kudde-mentaliteit!

Op ieder gelovige, op ieder ambtsdrager, rust de verantwoordelijkheid om zich bij voortduur ernstig te bezinnen op wat hij belijdt. Hij mag zich er niet van afmaken door zich te verschuilen achter opvoeding, geestelijke leiders en gewoonten. Ja, hij zal dan wel eens gedwongen worden om alleen tegen de stroom op te roeien. Maar pas, wanneer zijn belijdenis en zijn levensverhouding in overeenstemming zijn, is hij een getuige van het Brood des levens!

Het laatste woord hierover is aan de dichter Van der Graft, het slot van zijn Ochtendgebed:

God aan het eind van de maan,
kandelaar aller sterren, —
wij offeren U met Uw eigen
dauw in de ogen
de oude natuur van ons bloed,
wij brengen het woord van Uw
leven tot stand,
gehuld in de doeken
van onze taal, —
wij bidden U, richt op de tafel
van onze aarde
een maaltijd aan voor alle ademhalers.

Tot schrijvens en met vele groeten, UW SASKIA.

GETUIGENIS AVONDEN

Ds. H. J. Heggers *(ex-priester)*

Gesponsored door de stichting "IN DE RECHTE STRAAT", Secretaris S. Tiesma, Box 71, Brampton, Ont.
Spreekbeurten worden nog gehouden op de volgende data en in de volgende plaatsen:

31 Oct. **Toronto**
(HERVORMINGSDAG) in John Knox Presbyterian Church.

1 Nov. **Hamilton**
(District Burlington inbegrepen.) In Mount Hamilton Chr. Ref. Church, Upper Wellington Street.

2 „ **Strathroy**
6 „ **St. Thomas**
7 „ **Chatham**
(Blenheim inbegrepen.) in de Chr. Ref. Church, Tweedsmuir Ave.

8 „ **Dresden**
9 „ **Sarnia**
in Second Chr. Ref. Church, Exmouth and Pontiac Sts.

Houdt vooral deze avonden vrij!

Aanvragen voor abonnementen op het maandblad "In de Rechte Straat" kunnen gericht worden aan: Mr. P. Van Brederode
P.O. Box 71, Brampton, Ont.

To the Point

ERESALUUT AAN DE GENADE

Er reist op dit ogenblik een kleine man door Canada.

Maar het is een man met een geweldige boodschap. Niet geweldig omdat hij ook maar iets nieuws zou bevatten, integendeel: U kunt dezelfde boodschap elke Zondag tweemaal horen in de meeste kerken, waar de emigranten van Nederlandse afkomst hun erfgoed trachten te bewaren. Om het dan uit te dragen in hun nieuwe vaderland.

We hopen en bidden, dat dit laatste althans ook het geval mag zijn.
En toch, als ge de oude waarheid van deze kleine man hoort is het alsof ge het alles voor het eerst hoort.

Want deze man (Ds. Hegger, gewezen priester) brengt deze boodschap als iets wat door veel strijd (een ongekende strijd als U Protestants bent grootgebracht) persoonlijk verworven werd.

Wat deze gewezen priester brengt is niet een klein-menselijk afbreken van de kerk waar hij eens het ambt bediende.

Toch schrikt U als U uit deze mond dingen hoort, die niet door lasterpraat, maar door persoonlijke ervaring hem ter kennis zijn gekomen. En een volgend ogenblik wordt U weer verblijdt als U hoort, dat op het ogenblik, naar schatting, duizenden Rooms Katholieken in Zuid Amerika PER DAG het licht der Reformatie mogen zien opgaan.

Maar wat hij bovenal brengt is: een eresaluut aan de genade

De genade van God die met het licht van het kruis van Jezus onweerstaanbaar mensen trekt, tot een overgave aan Hem, tegen de gedachten van hun eigen hart en zelfs tegen de overmacht van het Rooms Katholiek kerkelijk instituut in.

Die genade was het die hem en velen met hem (5000 ex-priesters in Italië alleen al) leerde zien, dat er een verschil is tussen liefde voor de kerk en liefde voor Jezus. Dat liefde voor de kerk nog niet betekent: liefde voor Jezus.

Ja hoeveel Roomsen en Protestanten drijven afgoderij met de kerk omdat ze nog niet die genade kennen, waardoor het hart werkelijk Jezus heeft liefgekregen? Een liefde die dan pas de ware liefde voor de kerk, Zijn Kerk, kan voortbrengen.

Och we weten hoe het gaat als een ex-priester komt spreken; dan zeggen velen: "Als het maar niet een scheldpartij wordt op de Rooms Katholieke Kerk. Wat kun je anders van zo'n man verwachten?"
Weest U maar niet bevreesd, maar ga luisteren naar dit getuigenis: dit eresaluut aan de genade.

Zonnelicht

Over mij glijdt
Blijde en wijd,
Een heerlijk licht
Van 't zongezicht.

Zó wordt van ver
De zonne der
Gerechtigheid,
Door mij verbeid.

Wilma

STRYBOS MUSIC CO.

539 N. CHRISTINA ST. SARNIA ED 6-6624
WE INSTALL
PIPE ORGANS
NEW AND REBUILD
We voice according to Church accoustics.
DEALERS IN:
HOLMES PIPE ORGANS
BALDWIN ORGANS & PIANOS
Loans on organs at 6%.
All musical instruments
Sharp discount for Churches.
MUSICBOOKS - SHEETMUSIC - RECORDS
PHILIPS TAPERECORDERS - STEREO - HI-FI'S
Order your musical supplies from us!
FIRST IN SOUND & SERVICE

KERSTREIZEN NAAR HOLLAND

Per S.S. Rijndam, 12 Dec. van Quebec. Aankomst Rotterdam 21 Dec. Leidster Erna Woltema.
Per K.L.M. Donderdag 21 Dec. Leidster Ankie De Jonge—Koops.
Per K.L.M. Vrijdag 22 Dec. Leider Dick De Jonge.
K.L.M. vluchten per propeller via Montreal, desgewenst met bezoek aan Parijs en Londen: 17-daags retour vanaf Montreal $338.60. Normaal retour $442.80, met $150.00 korting op gezinsplan voor echtgenoten en inwonende kinderen van 12—26 jaar.
Vraagt vrijblijvend volledig programma en verdere inlichtingen.

KOOPS TRAVEL SERVICE
HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA
BOX 307 - 543 BRANT STREET - BURLINGTON
Open Maandag tot Vrijdag tot 9 uur, Zaterdags tot 6 uur.
Telefoon Burlington: NE 4-1813; Toronto WAlnut 2-6413.
Voor spoedgevallen 's nachts en Zondags: NElson 4-8464.

VAN DELFT'S
Book en Gift Shop
Het vanouds bekende adres voor al Uw Boeken, Bijbels, Kinderbijbels, Gramofoonplaten, Ko r-muziek, Muziekboeken, Losse Orgelmuziek, Voordrachten, Samenspraken, Toneelstukken, Hollandse Dam- & Schaakborden, Schaakstukken, Luxe Artikelen.
AND
WOODEN SHOE CONFECTIONERY
1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Phone JA 8-1932

REAL ESTATE
JAN STRUIK
CH 6-3998
24 hours
City-wide Service
Houses for sale anywhere in Toronto
Representing:
JAMES B. GILBERT REAL ESTATE
CH 1-5205
Member Toronto Real Estate and Photo Co-op Board.

gezonden:

Is het werkelijk "To the Point"?

Na het stukje "To the point Oecumenicity?" in Calvinist-Contact van October 13, 1961 gelezen te hebben, moest ik toch eerst mijn ogen eens uitwrijven. Had ik het wel goed gelezen? Is Dr. H. C. Slade een vertegenwoordiger van een "zeer klein splintergroepje (het wordt wel heel erg klein voorgesteld!) temidden van de vele andere Baptistenconventions in de States en in Canada?"

Is het waar dat hij eigenlijk maar Dr. voor zijn naam schrijft, doch . . . nu ja de schrijver kon niet gewaar worden waar hij zijn graad ontvangen heeft?

Kunt u dat werkelijk niet gewaar worden voordat u een artikel schrijft?

Is het waar "dat voor het lidmaatschap in de Jarvis Street Baptist Church men staat op het gedoopt zijn in die gemeente"? Is het waar dat de leden van Baptistenkerken overgaande tot deze gemeenschap, zich dienen te onderwerpen aan deze eis van herdoop?

Als de schrijver niet geschreven had dat hij gesprekken heeft gehad met baptistenpredikanten, en dat "genoemde heren" hem deze dingen verzekerden, zou ik schrijven dat zijn sappige duim en zijn vruchtbare brein de enige bronnen waren waaraan hij zijn berichten ontleende. Ga maar naar uw zegsmannen toe, en verzoek hen kerkgeschiedenis te studeren, en u niets op de mouw te spelden. Want men handelt zo niet met de doop in de Jarvis Street Baptist Church, men heeft in het geheel geen neiging tot wat men noemt "landmarkism", een woord dat uitdrukking geeft aan de gedachte dat een kerk slechts als leden aanvaardt degenen die in háár midden gedoopt zijn. Mijn zegsman — waarom noemt u helemaal geen namen, zelfs uw eigen naam niet? — mijn zegsman, Rev. W. P. Bauman, managing editor of The Gospel Witness, een bi-weekly, verbonden met Jarvis Street Baptist Church, verzekerde mij dat zij geen landmarkisten, geen donatisten zijn, en dat dit donatisme heel weinig onder Baptisten wordt gevonden. Ook nog dit: hij wist geen enkele baptist church in Canada te noemen, die de doop door onderdompeling bediend in andere kerken, niet erkent.

Uw artikeltje is dus niet "to the point", want uw voornaamste zin: "Waar men zo met de doop handelt kan men toch weinig goeds hebben te vertellen aan anderen over Oecumenicity", mist elke grond. Het is geheel onwaar. En zo had u niet mogen schrijven. U had dit kunnen voorkomen door ter plaatse inlichtingen te vragen. Uw artikeltje is een voorbeeld van slechte journalistiek, die we tot dusver zo in Calvinist-Contact nog niet hebben gevonden.

U hebt ook weinig begrip voor de geweldige strijd die in de kringen der Baptisten gevoerd is om de waarheid. Daarom wil ik u en de lezers er over inlichten. Voordat ik Dr. H. C. Slade introduceerde op de Ministers' Conference ben ik eerst mijn licht gaan opsteken bij andere orthodoxe baptisten, om te weten waar Jarvis Street Baptist Church stond.

En als men dan merkt welk een waardering in deze kringen bestaat voor het grootse werk dat Dr. T. T. Shields gedaan heeft om het modernisme in de Baptist Convention te bestrijden, moet ik u waarschuwen dat u geen gehoor moet geven aan "genoemde heren" Baptisten, die blijkbaar in deze strijd tegenover Dr. Shields en de zijnen hebben gestaan.

Dr. T. T. Shields was de voorganger van Dr. H. C. Slade in Jarvis Street Baptist Church.

Ten overvloede heb ik een gesprek gehad met Rev. E. C. Corbett, predikant bij de Faith Baptist Church in Whitby, een kerk die niet verbonden is met de Association of Regular Baptist Churches, waartoe Jarvis Street Baptist Church behoort.

Hij verzekerde mij dat er geen sprake van is dat wanneer hij b.v. lid zou willen worden van Jarvis Street Baptist Church herdoop zou worden gevraagd.

Hij noemde dat volkomen uit de lucht gegrepen. Nu, u begrijpt dat we niet graag de kolommen van Calvinist-Contact gevuld zien met beweringen, die uit de lucht gegrepen zijn.

Mijn voornaamste vraag was echter naar het verschil tussen de beide groepen. Hij, die gestudeerd heeft aan het Toronto Baptist Seminary en het Central Baptist Seminary, verzekerde mij dat er geen dogmatisch verschil bestaat tussen de Association of Regular Baptist Churches, waartoe Jarvis Street Baptist Church behoort, en de Fellowship of Evangelical Baptists, waatoe Faith Baptist Church of Whitby behoort. En hij zei: Ik zal de dag prijzen waarop beide groepen één worden, want wij behoren bij elkaar.

Al deze "orthodoxe" baptist churches zijn voortgekomen uit de strijd tegen het modernisme, dat veld won in de Baptist Convention of Ontario and Quebec.

En ik geef nu het woord aan mijn zegsman, Rev. M. R. Hall, de "stated clerk" of the Fellowship of Evangelical Baptists. Hij schrijft:

"Canadian Baptists made great strides in the 19th century. Dr. C. J. Holman an Executor for Senator McMaster's estate and the man responsible for drafting the Charter for McMaster University, made the following statement in 1927: "A mistake was made in 1910 in yielding to the pleading of Dr. Farmer to tolerate the views and the retention of Prof. I. G. Matthews. His modernistic views weakened our message, weakened our ministry and seriously impaired our work".

It was the late Dr. Elmore Harris, pastor of Walmer Road Baptist Church in Toronto, who made strong protest in 1910 against the Higher Criticism as taught by Prof. I. G. Matthews. Dr. Harris protested first to the Board of Governors of McMaster University (being himself a member of that Board) and eventually sent an open letter to the Baptists of Ontario and Quebec. This was thoroughly documented with quotations from the Professor's statements and proved beyond question his higher critical approach to the Word of God. He was what we would term a Modernist. Thus, it was early in the 20th century that the Board of Governors of McMaster University began first to tolerate and then to defend Modernism.

Because of the afore mentioned conditions, there was a growing unrest in the churches of the Baptist Convention of Ontario and Quebec.

The Canadian Baptist periodical came under the modernistic influences of McMaster University and at the 1919 Convention in Ottawa it was severely censored for the publication of an editorial which denied the inspiration of the Bible. In the early twenties, the Board of Governors of McMaster chose to confer honorary degree upon men with liberal theological views and in 1925 there was the appointment of Prof. L. H. Marshall to the chair of Pastoral Theology in McMaster.

Prof. Marshall came to us — as writes Rev. Hall — from the British Isles, where he was known to champion liberal theology. The late Dr. T. T. Shields, Pastor of — (attention please! J.V.H.) Jarvis Street Baptist Church in Toronto and — as writes Rev. Hall! — a mighty stalwart in the Baptist Faith, marshalled the forces of the fundamental Baptists.

Prof. Marshall was a man with a most pleasing personality and won many personal friends. A number of highly respected men — men whose faith none questioned — took their stand along side of the professor.

Very quickly the battle focused upon personalities and the real issues became clouded — so much so that we believe many good men, sound in faith, voted on the side of liberalism in the 1925 Convention.

Flushed with victory ,the leaders of the modernistic camp came up to the 1926 Convention determined to minister a crushing blow of defeat.

They packed the Convention with proxy delegates — chiefly members of two Toronto Baptist churches and ardent supporters of the modernistic regime. The chief target for their attack was the late Dr. T. T. Shields. The manner in which he weathered the storm, exposed error and defended the Truth, will long be remembered by those of us who were numbered among the Fundamentalists. It was his "finest hour".

Numbering less than three hundred strong, we had been defeated by more than eighthundred votes, but we had victory in our souls.

Leaving that session of the Convention about 2 a.m. many of us walked to Jarvis Street Baptist Church where we continued in prayer and praise until daybreak.

No separate Convention was formed until following the 1927 Convention, when Jarvis Street Baptist Church and its Pastor were expelled.

Following this, there was rallying of the forces and an organization known as the Regular Baptist Missionary and Educational Society of Ontario and Quebec was born. This later became known as the Union of Regular Baptist Churches of Ontario and Quebec.

There were two Regular Baptist Organizations organized indepently of the Union of Regular Baptists. Each was composed, for the greater part, with members of theUnion Churches. Both had adopted policies and practices which the Executive Board considered to be out of harmony with those of the Union. After considerable discussion and deliberating back and forth, between the Executive Board of the Union and the Executives of these two organizations, the Union Executive decided to call a special convention, June 16—18,1931.

At this time, the Baptists in Ontario and Quebec were badly divided. There was the original Convention (with modernists J.V.H.), the Union of Regulars, the group just separated from the Union and those Baptist churches which had withdrawn from the Convention and had not yet affiliated with any group".

Later vond er nog een fusie plaats tussen enkele van deze groepen, predikanten werden steeds over en weer beroepen, en men hoopt dat alle "orthodoxe" baptisten nog eens in een "fellowship" verenigd worden.

Daar de enkele jaren geleden overleden Dr. T. T. Shields, de Spurgeon van Canada genoemd, een zware strijd gestreden heeft tegen het opkomend modernisme, en daarom door de 1927 Convention werd uitgeworpen, moest de sympathie van de schrijver van dat kleine artikeltje meer uitgaan naar deze "dolerende" dan wel de kerk die hij diende bij de lezers van Calvinist-Contact aan te dienen als een "zeer klein splintergroepje".

The Association of Regular Baptist Churches is geen grote groep, the Fellowship of Evangelical Baptists is veel groter. De oude Convention, waarin modernen, is nog groter. Dat neemt echter niet weg dat we in de kerkgeschiedenis een kerk nimmer beoordelen naar de grootte, maar naar de zuiverheid. Is er zuiverheid der leer? En afgedacht van het grote verschil dat er tussen hen en ons is over de kinderdoop en wat daarmee samenhangt, mogen we toch zeggen dat de Association of Regular Baptist Churches, en dus ook Jarvis Street Baptist Church goed orthodox is.

Op het Seminary van deze Association wordt de theologie van de Reformatie bestudeerd, boeken van Prof. Berkhof en Prof. G. Vos en andere gereformeerde theologen worden er bestudeerd. De "five points of Calvinism": total depravity, unconditional election, limited atonement, irresistable grace and perseverance of the saints, worden door hen aanvaard en gepredikt. Bestudeert u hun boeken maar, en leest hun bladen, let op de "doctrinal statement of Toronto Baptist Seminary", en u zult moeten erkennen dat déze Baptisten een orthodox geluid geven, en worstelen om de zuiverheid der leer vast te houden.

Daarom spijt het me erg dat u zo geschreven hebt, dit is geen goede voorlichting, en u had u vooraf van de waarheid van uw schrijven moeten vergewissen. Dat is christelijk schrijven. Nu lijkt het op laster, het door het slijk halen van een man als Dr. Slade, en de Association of Regular Baptist Churches, die toch in elk geval duizend leden telt, die ernst maken met Gods onfeilbaar Woord, en daarvoor moedig op de bres hebben gestaan en willen staan.

Ik zou veel meer kunnen schrijven over deze Baptisten, over bezwaren die we tegen hen kunnen hebben op bepaalde punten, ook op de wijze waarop ze soms de waarheid verdedigen, dit alles neemt echter niet weg dat we hier een groep Christenen vinden, die onder de invloed van het Calvinisme, hun geloof belijden, en daarom ook samenwerken met b.v. the Bible Presbyterians, die in de States en ook hier en daar in Canada worden gevonden.

Wat zou een uitwisseling van gedachten met hen hun ontplooiing ten goede komen. Hoe zouden ze door ons geholpen kunnen worden om hun ietwat negatieve houding, zo geworden door de strijd tegen het Modernisme, het Rooms Catholicisme en het Communisme, in een positieve om te zetten.

Om met ons te strijden voor de koningsheerschappij van Christus op elk levensterrein, b.v. op het gebied van labour, waarvoor zij zeer geinteresseerd zijn.

Ik weet dat we niet bevredigd waren door de toespraak van Dr. Slade op onze ministers' conference, ik heb het hem en zijn medewerkers ook gezegd. We hadden een lezing verwacht, en kregen een toespraak. Hij onderschatte zijn bestudeerd gehoor. Dat wil echter niet zeggen dat we nu maar direct mogen zeggen: wij hebben afgedaan met deze soort Baptisten. Dat geeft ons niet het recht om na één kennismaking te schrijven: "Dr. Slade is een vertegenwoordiger van een zeer klein splintergroepje. Waar deze man zijn doctorsgraad ontvangen heeft is ons niet duidelijk kunnen worden.

Niemand van de genoemde heren, die het ons kon vertellen. Veel ontzag hebben we er niet voor ontmoet. Academische waarde zal er in elk geval niet aan gehecht moeten worden".

Waarom is het u niet duidelijk kunnen worden? Had Dr. Slade even opgebeld, en hij zou het u wel verteld hebben. En . . . wat doet het eigenlijk ter zake of iemand doctor is of niet. Moeten we zo als Christenen over elkander schrijven?

Zie ik het goed, dan ligt hier een niet te verwaarlozen les.

Namelijk, dat men toch zijn oren en ogen in het nieuwe vaderland wel erg goed open moet hebben. Laat men eerst maar eens de kerkgeschiedenis van Canada i.c. van de Baptisten bestuderen, voordat men zo schrijft over medebroeders in Christus, en hen en hun kerk in een kwaad daglicht stelt.

Wat heeft het voor zin om deze onwaarheden te schrijven? Schrijven veronderstelt studie, een zich op de hoogte stellen, bij de bron! Soms is dat moeilijk, maar in dit geval lag de bron dichtbij, in de Jarvis Street, Toronto!

J. Van Harmelen

Dear Sir:

I have read with great interest your article "to the point — Oecumenicity?".

I have obtained some reliable information regarding Dr. Slade.

Dr. Slade worked in a clothingstore in the Maritimes and left in order to study at the Toronto Baptist Seminary. It is not known wether or not he finished his theological training. During the theological strife in the Baptist churches and the Seminary the late Dr. T. T. Shields wanted to strengthen Mr. Slade's position in the Seminary and the Jarvis Street Baptist Church and thus Mr. Slade received his honorary degree from Faith Theological College in the U.S.A. The president of that school is Dr. Carl McIntyre who is the president of the I.C.C.C.

The evangelical picture is very confusing here in Canada and especially for those who come from Europe. Hoping to be of help,

Sincerely,
J. D. Tangelder,
c/o Central Baptist Seminary,
225 St. George Street,
Toronto 5, Ont.

Had ik me maar...

Een mens kan altijd iets leren van de ervaringen die hijzelf of anderen hebben meegemaakt. En een ieder van ons heeft wel eens de verzuchting geslaakt "Had ik me maar...."

Zo ging het ook met Mr. U. te C. die in een paar maanden tijd de dokters-rekeningen zag oplopen tot over de $ 600.00. Eerst kwam z'n zoontje in het ziekenhuis voor een blindedarmontsteking. Dokters-rekening $ 120.00. Een paar weken later werd Mrs. U. ziek en moest een operatie aan de nieren ondergaan. Dokters-rekeningen $ 275.00. En nog een paar maand later lag Mr. U. zelf in het ziekenhuis met een gebroken wervel. Dokters-rekeningen $ 225.00.

Is het een wonder, dat Mr. U. toen de verzuchting slaakte "HAD IK ME MAAR VERZEKERD TEGEN OPERATIEKOSTEN VOOR $ 7.50 PER KWARTAAL BIJ DE CHRISTIAN REFORMED CHURCH CO-OPERATIVE MEDICAL AND HOSPITAL SOCIETY", dan waren al deze rekeningen betaald geworden.

Bent U ook nog niet verzekerd tegen Operatiekosten, laat de ervaringen van Mr. U. U dan iets leren en vraagt nog heden ons uitvoerig inlichtingen-boekje.

CHRISTIAN REFORMED CHURCH CO-OP. MEDICAL & HOSPITAL SOCIETY — BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over uw verzekeringsplan.

Naam ....

Post-adres ....

$2.50

CONTANT KOOPT VOOR U EEN CANADA SAVINGS BOND

BIJ

"MY BANK"
TO 2 MILLION CANADIANS
B of M

Koop de Uwe Contant of op Afbetaling

Eerste betaling 5 %—
$ 2.50 voor een $ 50 bond,
$ 5 voor een $ 100 bond, etc.

Restant in gemakkelijke termijnen gedurende een jaar.

BANK OF MONTREAL
Canada's Eerste Bank

Sinds 1817 werkend met Canadezen uit alle volkslagen.

D 335

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

IV. (Slot)

Mr. Gamble stond me buiten al op te wachten toen ik er aan kwam rijden.

"What do you want?" vroeg hij nors.

"I like to talk to you, but prefer to do this inside. Let's go in first."

"If you want to talk to me, you can do that here. I am not going in," was het antwoord. Het vooruitzicht om een twistgesprek met Wally Gamble te huoden buiten op straat, lokte me allesbehalve aan. Maar Wally was niet van zijn stuk te brengen. Over een uur is heel Sheldono op de hoogte van dit onderhoud, dacht ik gelaten en je kon er zeker van zijn dat het nog eens extra aangedikt zou worden. Maar dit scheen juist Wally's opzet te zijn. Wel, hij kon zijn zin krijgen.

Wally bekende dadelijk dat hij de kinderen geslagen had. "I, as a parent have the right to do with my children what I want. You are not going to tell me Misses how to treat them. I believe in discipline. The only way to make them mind is by beating the daylight out of them. I told my wife to keep them in the yard. What do those kids do? They sneak out to the fair and steal a purse. Not because they were hungry, but only to have fun. Do you think that I, as a father should tolerate this? I do not! Understand? And if they won't listen to my orders, they will learn to obey in another way. All right: I slapped too hard. But that is my business lady and not yours! You and your so-called Children's Aid Society have been bugging me for years. But I am tired of it, do your hear! I can kick you out of my yard at any time. This is my property!!"

Wally Gamble was nu zo aan het schreeuwen dat van alle kanten de mensen kwamen toelopen om maar niets van dit gratis schouwspel te missen. Ofschoon ik me verre van plezierig voelde, was ik niet van plan om dit aan Wally te laten merken.

"Let's stand on the street then, Mr. Gamble," stelde ik voor. "That's only a few steps and the street is public property."

Wally hapte nar adem. "Get out of here!", bulderde hij.

"I am not going before I tell you exactly how I think about you," blafte ik terug. "And if you want to hear it with all those people standing around you, that's fine with me."

"I don't care. I have nothing to be ashamed af," beet Wally terug. "I am a good worker. I am strict with my children, but I love them. I don't run after other women like those people do. I have no children all over the county, who don't belong to my wife. And you still have the nerve to criticize me just because I slapped my kids! Who do you think you are??" Een daverende vloek volgde.

"I am a social worker, that's all," antwoordde ik zo kalm mogelijk. "My job is to see that children get the care and love they need. Take your Jimmy. Look what you did to him. You call that love? You don't even know what that word means. You are just selfish. The opposite. You are strict with your children because you don't want to be bothered by them, not because your are so concerned about their morals. They are not allowed to play or laugh in the house, for you want your rest. And if they do make a noise, you scream at them or beat them up. Do you ever play with them? Do you ever help them with their home work? Do you ever take them out to the beach or on a fishing trip? Did you ever take them to the Fair for a ride in the race cars? Last week it was nickle day. For only one nickle instead of a dime the children could have had tickets for the cars, boats, donkeys and what not. But where was Wally Gamble after work? In the hotel, drinking. That's where you can find him in his spare time and at night. Spending his money on beer, while his family hardly has enough to eat. And then he beats his children half to death when they steal money to get some food and fun...."

Wally had me aangehoord zonder te interrupperen. Nu barstte hij los:

"You don't even allowo a hard worker to have his daily beer! You are glad when you can find something which you can hold against me. Because you want to take the children away. Kidnappers! That's what you and your kind are. It is hard enough to raise a family in these days. I do what I can. But I can't feed them better than I do now. Do you know what I make? One lousy dollar and twenty-five cents an hour. And you want to know why? Because those (vloek) immigrants take our good jobs and we Canadians can work for nothing!"

Dit was een rechtstreekse aanval op mij en mijn accent. Voordat ik wat terug kan zoggen, liep Wally woedend het huis in. Ik volgde hem op de hielen, blij dat tenminste de vertoning buiten ten einde was.

Of het vertrokken gezicht van zijn vrouw enige uitwerking op Wally had, weet ik niet, maar binnen gekomen bond hij spoedig in en konden we eindelijk tot een normaal gesprek komen. Ik legde Wally uit dat het laatste wat ik wilde was zijn kinderen afnemen. Wat moesten wij er mee beginnen? Ons doel was niet om hem in de gevangenis te krijgen en zijn kinderen in een pleeggezin, maar om zijn kinderen gelukkig en goed verzorgd te weten bij hun eigen ouders. Hij was de vader van deze kinderen en niemand anders. Alleen hij kon ze de vaderliefde geven, die ze zo hard nodig hadden. Maar zoals hij de kinderen behandelde had alleen averechtse gevolgen: De kinderen gingen een grote hekel aan hem krijgen en met geen stok zou hij dat er uit kunnen slaan. Als het zo doorging, dan zouden wij zeker de kinderen af moeten pakken, hoe afschuwelijk we het ook vonden.

Wally zei niets. Maar hij luisterde. Ten slotte stond ik op. "I don't know what we are going to do. But regardless of our plans, you better see your doctor. There is only one thing which can help you and your family: Complete sobriety. You can't stop drinking by yourself. The alcohol is in your blood. You are a sick man, Wally and because ofo that dangerous. Deep in your heart you know this. But you won't admit it. The drinks make you mean, cruel and ugly and your family unhappy. If it were not for your alcoholism, you could be a fine father. You have many good qualities. You are a good worker and faithful to your wife, but what good does it do to your family? As matters stand now, your wife and children would be better off without you. I feel sorry for you, Wally. The answer for you is treatment and although you know this, you don't want it. There is nothing we can do for you. Goodbye."

Diezelfde middag besprak ik dit geval met mijn director. "We better lay a charge against that man and apply for wardship," was haar antwoord. Maar de zaak nam een keer.

De volgende dag belde de dokter op van Sheldon: "Last night Wally Gamble came to see me. He wanted to know if I could help him to quit drinking. I had a long talk with him and advised him to get treatment in the mental hospital. He is too far gone for everything else. Wally wanted to think about it. Today he came back and he asked me to admit him. I called the hospital. There is a vacant bed. I will bring Wally down tonight. It may take months before he will be released. Can you make arrangements for the family to get relief from the township?" Ik beloofde er dadelijk werk van te maken.

Mrs. Gamble kreeg steun in nature van de clerk totdat ze kon bewijzen zèlf in staat te zijn haar financiële onderstand goed te gebruiken. De kinderen bleven thuis en mijn directeur diende de voorgenomen aanklacht tegen Wally Gamble niet in.

Betsy Gamble doet nu haar best om haar leven te verbeteren. Voor alle zekerheid is ze op de "Indian list" geplaatst, zodat ze nergens mag drinken. Het dorp toont zijn goede wil en neemt een betere houding ten opzichte van het gezin aan. Een paar huismoeders hebben wat kleren voor de kinderen verzameld en zelfs hebben er een paar de euvele moed gehad om Betsy op te zoeken in het griezelige huisje van Silly Sally.

Zou er eindelijk een keer ten goede zijn gekomen in het Gamble gzin? Er is nog niets van te zeggen. Veel zal afhangen van Wally als hij over een paar manden weer thuis komt.

Maar toch ziet alles er niet meer zo hopeloos uit, omdat er voor God niets hopeloos bestaat.

Een paar dagen geleden zag ik Bubble midden in het dorp voor Pig's Food Store bezig papiertjes op te rapen. Wat moest dat kind zo ver van huis? Daar moest ik het mijne van weten. Ik zette de auto pardoes aan de verkeerde kant van de weg en ging naar hem toe.

"Hi, Bubble, what are you doing here all by yourself?"

Bubble keek me trouwhartig aan met zijn twinkellichtjes. "I am picking up the grocery slips of the store. Some people throw them away. But Mom told me a long time ago that each slip was worth a penny. So I used to save them for her and pick some more up now."

"And you get a penny for each slip, Bubble?"

Hij knikte enthousiast; maar voegde er toen weifelend aan toe: "But I don't know if they are still worth money. Mom did not ask for them any more."

Opeens begreep ik nu hoe of Betsy Gamble altijd aan haar $ 30.00 of meer kassabons kwam. Die smiecht!

Ik legde een hand op Bubble's tengere schoudertje. "Better throw them away, Bubble. They have no value any more. Your Mom does not need them. I am sure."

Bubble opende zijn vuile handje en keek wat weemoedig naar de ros, verkreukelde vodjes papier in zijn warme knuistje. Ik zag dat hij er niet goed van kon scheiden.

"What did you plan to buy with the pennies, Bubble?"

Zijn gezichtje lichtte op: "Bubblegum, of course!"

Ik viste een nickel uit mijn tas. "Let's see if you can get some for this."

Een brede grijns spreidde zich over zijn jongenssnoet. "I can buy a whole package for that much money!", juichte hij.

Even later bracht ik een kauwende Bubble thuis met de auto. Maar in Bubble's broekzaak zaten drie stukjes kauwgum: Voor Jimmy!

De beste pepermunt is nog steeds King!

Vertegenwoordigers:

Peter Miedema Co. Ltd.

LONDON, ONT.

Horlogemaker

J. SNIEDER

STATION ST., SMITHVILLE

Telephone WAlker 6-7372

Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.

Hamilton Tel. nummer LI 5-2500.

D. VAN DER STOEP

Zijn dat uw kinderen?

(27)

Hibma's ogen zoeken haar.

Zij schuift haar stoel dicht bij zijn bed. De zuster is uit de kamer gegaan. Mies zegt: 'U moet eens goed naar me luisteren, papa. Toen ik ziek was, waren we vrij dicht bij elkaar en nu zijn we het ook. Dat is het voordeel ervan als een van ons beiden ziek is. We moesten het eigenlijk om de beurt zijn.' Ze glimlacht nerveus. Ze leest verwondering in zijn ogen. Ze kijkt het raam uit.

Ze had veel meer willen zeggen over zichzelf, maar het gaat niet. Ze zegt: 'Wat ligt u hier toch mooi. Die tuinman is een artist.' Ze staat op en gaat voor het raam staan. Ze voelt zijn ogen in haar rug. Zijn ogen zeggen: Jij bent Jantje-luchthart-en-treurt-niet. Ze draait zich om en leunt met haar armen op het voeteneind van het ledikant. Ze zegt agressief: 'U moet niet altijd verkeerd over me denken, papa. Ik heb ook een knagend geweten en al die dingen meer.' Ze draait met haar vinger een cirkeltje in de maagstreek. Daar zit dan zeker haar geweten. Ze valt weer op de stoel neer: 'Och, we begrijpen elkaar toch niet.' Er komt een waas van droefheid over zijn ogen. Ze buigt zich over hem heen en geeft hem een kus op zijn slappe wangen. Ze knijpt er in. Ze zegt: 'die moeten weer zó worden' en ze blaast haar eigen wangen op en wijst met haar handen de omvang van een geweldig hoofd aan. Ze buigt zich weer naar hem over en kijkt hem recht aan, met tranen in de ogen: 'Weet je wat: u bidt maar eens voor me, u hebt toch niks te doen.' Ze weet geen raad met haar eigen grilligheid. Hibma kijkt haar na met vergoelijkende ogen. Hij denkt: Ze is tenslotte net als ik: een grote mond en een klein hartje.

Zo is Mies tegen de schutting opgeklauterd, die haar van haar vader scheidt, maar ze is niet boven de rand uitgekomen en, een beetje bezeerd, heeft ze zich weer naar beneden laten glijden. De schutting lijkt onoverkomelijker dan ooit. Met een omweg loopt ze, door de drukke stad, naar Sunny Home. Een Zaterdagavond en een Zondag strekken zich uit als een woestijn. Ze loopt een boekwinkel in en koopt een lijvige detective-roman.

Daarmee zit ze 's avonds in de serre. Met de roman en met haar moeder. Mevrouw Hibma ligt slap in haar rieten stoel, maar haar ogen zijn gespannen op de verte.

Mies probeert zich in haar boek te verdiepen, maar de tegenwoordigheid van haar moeder houdt haar onrustig. Ze realiseert zich hoe onnatuurlijk het is, dat er tussen haar en haar moeder zo weinig contact is. Ze hebben niet eens een behoorlijk gesprek. Aan tafel heeft ze oppervlakkige dingen verteld over haar nieuwe omgeving, maar ze was er spoedig over uitgepraat.

Haaar moeder heeft altijd een ondergeschikte rol gespeeld in haar leven. Zij heeft haar steeds gekend als stil en teruggetrokken en een beetje bitter, met plotselinge buien van spraakzaamheid, die een grote onrust verborgen. After all heeft zij misschien zelf wel dat tobberige karakter van haar moeder. 'Zal ik eens kijken, mama, of er wat op de radio is.'

'Voor mij niet, ik zal een kopje thee inschenken.'

Daarna zit ze weer, maar haar gespannen blik op de verte is weg. Ze schudt haar ziel, zoals een poedel zich schudt. Ze moet niet altijd en eeuwig aan dezelfde gedachtendraad spinnen. 'Heb je een aardig boek? Ik zal ook wat te lezen halen. Ze brengt ook de schemerlamp mee. Wel, wat wordt dit een vredig tafereel. Twee lezende vrouwen.

De avondvrede stroomt door de open deuren naar binnen. Waarom komt Christus niet binnen om Zijn hand op twee moede harten te leggen? Hij is nietgekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Vanmiddag heeft Mies geprobeerd om over de schutting te klauteren, om bij haar vader te komen. Het is een hoge, bijna onoverkomelijke schutting, maar het is tenslotte maar een schutting. Haar moeder is omgeven door een ring van eenzaamheid die onverbreekbaar schijnt. Misschien is er een magische sleutel, maar hoe zal men die dan vinden? Mies verlangt er ook niet naar, om eventueel die sleutel te vinden, dan misschien alleen om haars moeders zelfs wil, uit erbarmen. Maar heeft de moeder geen erbarmen voor haar kind? Mies heeft daar nooit veel van gemerkt. Maar daarom kan het er nog wel zijn. Wij weten immers niets van elkaar. Mevrouw Hibma is verdiept in de moppen-pagina. Haar gezicht ontspant er een beetje van, maar de frons komt dadelijk weer tussen haar wenkbrauwen bij een artikel over binnenhuisarchitectuur. Dat bladert ze door en arriveert bij een artikel over de dood van Napoleon. Dat gaat ze lezen.

Mies heeft de jacht achter de geraffineerde moordenaar in haar boek voor een ogenblik gestaakt. In de tuin is de avond gevallen. De geur, die naar binnen stroomt, is medicijn. Waarom maken de mensen 't elkaar en zichzelf zo moeilijk. Och, ook deze avondvrede is maar schijn. Dadelijk moeten de open deuren dicht, anders vatten de vrouwen kou, en bovendien zijn er lastige en kwaadaardige muggen, nog niet veel gelukkig, maar ze zijn er toch al en een paar muggenbulten kunnen veel bederven. Zo wordt de wereld door duizenden muggen verpest en wij hebben allemaal wel een paar bulten om aan te krabben. Bij de een is 't erger dan bij de ander, maar wij zijn er toch allemaal nogal door geschonden. En dan: de zomeravond is mooi, maar we moeten niet op de tocht zitten.

Later komt Truus thuis, de dienstbode. Daarna gaat mevrouw Hibma naar boven. Het is daar niet eenzamer dan in de serre. Maar ook niet minder eenzaam. Ze roept er Jezus aan, maar Die is ergens in een koperen hemel en wat helpt het of men met een verrekijker de hemel dichterbij haalt, als hij toch van koper blijft?

Mies haalt een shawl, doet de deuren open en loopt nog even de tuin in. Ze staat een poosje stil op het grintpad, alleen maar te ademen, een kwartier. Dan huivert ze en gaat naar binnen. De electrische lamp in de kamer maakt haar gezicht wit. Schuin op een stoel, snuffelt ze nog even in de kranten, die op tafel liggen. In de kerkbode staat een meditatie. Ze leest de tekst: Zie, Ik maak alle dingen nieuw, maar heeft geen lust om het stuk zelf te lezen.

Haar oog valt op de predikbeurten. In de Ooster is de dominee met het fantasie-colbert en de cigarettenvingers. Ze gaat morgen maar eens met mama naar de kerk. Het is een beleefdheidsvisite, beleefdheid tegenover haar moeder, en het breekt de dag weer een beetje.

De dominee — thans in toga — heeft geen kwade preek naar het oordeel van Mies. Zijn magere gezicht boeit haar en ze leest er de harde trek op van degenen, die het met het kwaad in de wereld ook inderdaad te kwaad hebben. Tijdens het zingen loert ze de kerk door of ze Jan ook ziet, maar ze ontdekt hem niet.

De dominee vermaant de gemeente met de vermaning aan de gemeente van Thyatira, waar de Nicolaïeten kwamen met het praatje, dat men zich toch niet helemaal uit de wereld kan terugtrekken. Ze deden onder vrome schijn mee aan de offermaaltijden van de vakorganisaties en dezelver zedeloze feesten. Nietwaar, als je uit de vakorganisatie ging, werd je geboycot. Zaken zijn zaken. En die afgoden, dat was toch maar onzin. Die bestonden niet en wat deed je er dan voor kwaad aan om mee te eten van het offervlees. Hoor eens, je kon daar tegen zijn, maar je moest maar niet dadelijk iedereen verketteren, die een wat ruimer standpunt innam. Petrus en Paulus hadden over een dergelijke kwestie ook wel verschil van mening gehad.

Je moet maar eens in de gemeente rondgaan, zegt de predikant en je hoort dagelijks en overal dezelfde toon. Flink zo, denkt Mies, je bent niet op je mondje gevallen, maar je moet niet denken, dat je 't er mee wint. De mensen zijn 't eenvoudig volmaakt met je eens en ze komen gewoon niet op de gedachte dat je hunzelf een sprekend gelijkend portret voorhoudt. Dadelijk zeggen ze tegen elkaar: Een mooie exegese. Ik had nooit gedacht, dat dàt er in zat. Wat moet die dominee zich ongelukkig voelen, bij dat vruchteloos tamboeren op zoveel harde harten. Mies voelt zich toeschouwer totdat de preek haar betrekt in dat hele stelletje van mensen, dat naar de Heiland genoemd is. Ze ziet zich de onherroepelijkheid van de tweespalt in de wereld voorgehouden. Jezus Christus een val en opstanding, een steen des aanstoots of een veilige klip. Jezus Christus staat in elk mensenleven. Men kan Hem omhelzen of zich aan Hem ergeren, maar men kan Hem niet onverschillig voorbijlopen.

Zo is het, denkt Mies, met een eerlijkheid, die haar zelf ontstelt, en ik heb mij aan hem geërgerd. Jan's wapen in de strijd om zijn liefde was: Laten we ons van de hele verdijde boel niks aantrekken. Dat zou men willen, maar het kan niet. Steen des aanstoots of veilige klip. Geen neutraliteit. En ik heb me aan Hem geërgerd. Aan 't eind van de dienst houdt ze 't psalmboekje open als de gemeente zingt: Zo ik niet had geloofd, dat in dit leven. Ja, als je van deze praemisse uitgaat, kun je zingen.

(Wordt vervolgd.)

Ingezonden

Gelijke rechten
Men mist "The Point"

Geachte Redacteur.

Vertrouwende, dat U wel wat polemiek wil toelaten over de school met de Bijbel en onze houding als Calvinisten tegenover regeeringssteun voor die scholen hierbij het volgende: Mr. Uitvlugt krijgt wel over z'n weinige haren, als hij zijn mening laat horen over de zo zeer begeerde gelijkberechtigheid.

Mr. VanderKloet schrijft dat wij de dure plicht hebben om de overheid er op te wijzen, dat ze onrecht pleegt. De huidige overheid veronachtzaamt haar taak. Zeker Mr. v.d.K. indien het is zoals wij denken dat het gezien moet worden, dan is het ook zo, uiteindelijk is Mr. U. dat ook wel met U eens. Maar U vergeet, dat Mr. U. ons er in de allereerste plaats op wil wijzen, dat een groot deel van ons volkje z'n dure taak veronachtzaamt en zolang dat het geval is moet het ons allemaal wel een beetje buikpijn geven als een van ons het recht meent te hebben om de ongelovige op hun taak te wijzen. Zolang wijzelf die taak verwaarlozen, kun je toch geen steun van de ongelovige verwachten?

Het zelfde geldt ook voor de schrijver To The Point, deze schrijver heeft wel gelijk, om Christus wil mogen we vragen om onze rechten, maar niet eerder als we allen om Christus wil onze dure plicht doen; de Christenen in Rusland mogen ook gerust om gelijkheid vragen maar alleen als getrouwe gelovigen, die doen onder de omstandigheden wat God van hen vraagt.

Hier mist U het punt. Gezien de laksheid en de onwil en de ongerechtigheid in eigen kring vindt Mr. U. het belachelijk, om van rechten op overheidssteun te praten. Wij gelovigen zijn rijk genoeg gezegend om zonder gelijke belastingen onze kinderen op te voeden volgens de Verbonds belofte. Het zijn niet de handen van de overheid die ons daartoe in staat moeten stellen, het is de Hand van onze Verbonds God die het ons al lang mogelijk gemaakt heeft.

Onze nood ligt niet in het ontbreken van overheidssteun, onze nood ligt in gebrek aan geloof en gebrek aan gehoorzaamheid en ik verzeker U, dat zodra U Mr. Uitvlugt er van overtuigen kunt, dat wij nu alles gedaan hebben wat naar ons vermogen is en het dan nog niet kunnen maken, dat hij dan samen met U naar de overheid wil gaan om subsidie aan te vragen.

Laten we het fata morgana van overheidssteun maar vergeten, toegegeven, dat zoals wij het zien hier een onrecht is, maar dat is geen reden om het onrecht van de Verbondskinderen die hun plicht vergeten, over het hoofd te zien. Eerst zullen we moeten streven naar gelijkberechtigdheid van de gelovigen onderling, niet de ouders alleen voor het schoolgeld op laten draaien, alsof een lid van de kerk zonder kinderen op school bij die school geen belang heeft. Zie dat is het belachelijke van ons standpunt, in eigen kring houden we de ouders alleen verantwoordelijk en in het beste geval nog zo'n soort hulpfonds met een Christelijk tintje om de armste ouders een beetje te helpen, maar naar buiten praten we over de plichten van de staat die de belasting van allemaal gerechtelijk moet verdelen, terwijl we Christelijke schoolwetten maken in onze verenigingen die door de meeste nog niet met de kleinste vinger worden aangeraakt. Men moet vele jaren ervaring hebben met Calvinisten om te weten hoe weinig er soms van hun leer in hun leven wordt toegepast, en een ieder die op deze zaak doordenkt zal moeten toegeven, dat we eerst maar eens schoon schip moeten maken bij ons zelf, voordat we buurman er bij halen.

We hebben niet alleen *rechten* om Christus wil maar in de allereerste plaats *plichten*, als we die plichten doen, dan, echt waar, dan mogen de kinderen van God zeggen; Wacht U eens even: we hebben geen rechten die met de Uwe gelijk moeten worden getrokken naar beneden: maar wij hebben rechten om Christus-wil.

U dankend voor de plaatsing,

Dirk Brinkman Jr.

De Natuurgeneeswijze

wint steeds meer veld. Wat mens en dier nodig hebben, ook ter bestrijding van ziekten, zijn geen veelal schadel. verdovingsmidd., doch pure, onschad. geneeskruiden. Het zieke dier zoekt zijn kruidjes! Zegt U dit instinct niets? Neemt de onschad. Florageneeskruiden en ondervindt wat de natuur vermag!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

FOR THE FARMERS

MILLION DOLLAR INNOVATION AT "ROYAL"

The sheep and the pigs never had it so good. At this year's Royal Agricultural Winter Fair, held from November 10th to 18th at Toronto's Coliseum, they will be housed in a brand new million-dollar Sheep and Swine Building, probably the most modern and comfortable of its kind anywhere.

Hogs will move by elevator to the building's second floor. However, when many of them arrive at the same time, they will use stairs. It appears that pigs prefer stairways to flat ramps and this fact has been taken into account.

There is space for 400 sheep and 326 swine in removable pens which can be stored whenever large floor space is needed. The entire building is lit by fluorescent lighting. It has no windows and an elaborate air conditioning system.

Sheep and swine will be only a small part of the many attractions at this year's "Royal", which will be highlighted by the world-famous Musical Ride of the Royal Canadian Mounted Police.

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railway

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.

Certified Public Accountants

112 Bond Street
TORONTO, ONT.
EM 6-4147

Bouwt Uw spaargelden op voor de dingen die U wenst!

OM CANADEZEN BEHULPZAAM TE ZIJN BIJ HET SPAREN, biedt de Canadese regering elk jaar aan de ingezetenen van dit land de gelegenheid om hun spaargelden op te bouwen door Canada Savings Bonds.

MEER DAN EEN MILLIOEN CANADEZEN SPAARDEN VERLEDEN JAAR nagenoeg een milliard dollar op deze veilige, handige manier.

DE GROTE POPULARITEIT der Canada Savings Bonds spruiten voort uit hun ongewone kenmerken:

- Zij kunnen gemakkelijk worden aangeschaft, hetzij contant of in maandelijkse termijnen bij elke bank, erkende agent, makelaar, beheersmaatschappij, credietbank, of door het salarisplan waar U werkzaam bent.
- Zij zijn verkrijgbaar in coupures van $ 50 tot $ 5,000.
- Iedereen mag ze bezitten (zelfs kinderen) tot een maximum van $ 10,000 voor de nieuwe series.
- Zij keren rente uit in jaarlijkse coupons — 4% voor het eerste jaar, 4½% voor de volgende zes jaar, 5% voor de laatste drie jaar.
- Zij kunnen ten alle tijde worden geincasseerd bij elke bank tegen de nominale waarde plus rente.

Koopt volledig gegarandeerde

CANADA SAVINGS BONDS

voor Uw welzijn — zowel als voor Canada!

Boekbespreking

Dr. M. J. Arntzen. **Biecht en vergeving van zonden.** (84 blz.) J. H. Kok N.V., Kampen.

De Gereformeerde predikant van 's Gravendeel in Holland geeft in dit boekje zijn beschouwingen over de biecht. In zijn eerste hoofdstuk maakt hij duidelijk, hoe de Reformatoren en ook de merkwaardige Lutheraan Osiander dachten over de biecht. Vervolgens behandelt hij de desbetreffende Schriftgegevens; daarna bezint hij zich op enkele dogmatische vragen, om tenslotte met enkele conclusies voor de praktijk te eindigen.

In heel zijn werkje blijkt dr. Arntzen een gematigd voorstander van de biecht, niet in sacramentele zin en, als ik hem goed begrijp, ook niet als kerkelijk voorschrift, maar wel zo, dat ook in de kerken der Reformatie gelegenheid moet zijn tot een regelmatige private biecht.

Zijn eerste conclusie aan het eind van zijn boekje is dan ook: "De private biecht en absolutie is schriftuurlijk, en met teksten als Joh. 20:23 en vele andere te verdedigen." En een latere conclusie luidt: "De reformatoren Luther en Calvijn, vooral eerstgenoemde, waardeerden de private biecht hoog."

Nu geloof ik, dat dr. Arntzen het moeilijk waar kan maken, dat Calvijn de private biecht hoog gewaardeerd heeft. Ik heb de verklaring van Calvijn op Joh. 20:23 nagelezen, en daarin niets van deze waardering gevonden. Integendeel, Calvijn schrijft: "(Volgens de papisten) is het nodig dat men de zonden biecht. Maar hun dwaling is belachelijk, aangezien zij aan het voornaamste voorbijgaan, dat nl. aan de Apostelen dit recht gegeven is, om het gezag van het Evangelie te bevestigen, waarvan de verkondiging hun was opgedragen. Want Christus stelt hier geen biechtvaders in, die door middel van een geheim gesprek een onderzoek naar allerlei zonden in moeten stellen; maar verkondigers van Zijn Evangelie, die de genade der verzoening door Christus verkregen met luider stem prediken en in de harten van de godzaligen moeten bezegelen. Daarom moeten we de manier van de vergeving der zonden wel verstaan, opdat we weten welke de macht zij die aan de Apostelen is gegeven." Ook wat dr. Arntzen aanbrengt uit de Institutie heeft me niet overtuigd van de waarheid van zijn bewering, dat Calvijn de private biecht zeer hoog heeft gewaardeerd; hij heeft gewezen op de grote waarde van het persoonlijk ambtelijk gesprek in bizondere gewetensgevallen, maar het gaat m.i. te ver, hier de naam biecht aan te geven.

In het algemeen is dr. Arntzen gematigd in zijn opvatting; maar hoever hij toch wenst te gaan, blijkt op blz. 78, waar hij spreekt van het concrete zelfonderzoek, op geregelde tijden te houden. Hij zegt dan, dat Max Thurian 83 punten heeft genoemd, waarop wij onszelf geregeld kunnen toetsen, en hij vervolgt: "Dat is goed."

Ik moet eerlijk zeggen, dat ik dr. A. op deze weg geen stap wens te volgen. Als ik geregeld een lijstje met 83 punten zou moeten nagaan, om te zien, of ik ook bepaalde zonden heb gedaan, voel ik me een geknecht christen. Bovendien werk ik op die manier een zeer oppervlakkig zondebegrip in de hand.

Ongetwijfeld is het zo, en het is de verdienste van een boekje als dat van dr. A. daarop gewezen te hebben, dat niet het minst onze tijd met zijn vele psychiaters en psychiatrische vragen roept om een open pastorie en om de meest ruime gelegenheid tot een pastoraal gesprek, dat ook wezenlijk pastoraal, dat betekent o.a. strikt geheim moet zijn. Maar het lijkt me niet minder dan gevaarlijk, hiervoor de historisch belaste term "private biecht" voor te gebruiken.

L. Praamsma.

DREIGENDE RAMP

GROOTSTE STUWMEER TER WERELD IS IN GEVAAR

In Rhodesië heeft men een paar jaar geleden de Karibastuwdam gebouwd. Deze dam stuwt het water van de Zambesirivier op tot een reusachtig stuwmeer, dat het grootste stuwmeer ter wereld is geworden. Elizabethmeer, heeft men deze reusachtige watervlakte genoemd. Het water van dit stuwmeer betekent voor Rhodesië een enorme hoeveelheid elektrische energie, omdat de Karibadam dank zij dit water, elektriciteit voor heel midden-Rhodesië opwekt en dit gebied is een van de belangrijkste koperproducenten van de wereld. Naast de opwekking van elektriciteit, beoogde men met de aanleg van het stuwmeer ook te komen tot een visvangstcentrum voor de bevolking in dit gebied en mogelijk tot een "vis-industrie".

De dam is er en ook het grootste stuwmeer ter wereld. Maar alle schone verwachtingen worden thans bedreigd door een heel klein waterplantje van de soort der Salviniaceeën. Dit waterplantje, in de vorm van een soort rood kroos, is een ware nachtmerrie geworden voor de technici van de Karibastuwdam, en voor de regering van Rhodesië. Ongeveer twee jaar geleden kreeg het "vaste voet" in het Elizabethmeer, maar niemand sloeg er enige aandacht op. Daar heeft men nu wel spijt van, want het kroos vermenigvuldigt zich zó snel, dat het stuwmeer thans over ca. 1/8 deel van zijn oppervlakte van 3100 vierkante kilometer, met kroos is bedekt. "Bedekt" is hier een onjuist woord, want de dikte van het kroostapijt is ca. 15 centimeter. In Marowa heeft men met spoed een "hoofdkwartier" voor de strijd tegen deze kroosplaag ingericht. Men moet n.l. kost wat kost het kroos uit het Elizabethmeer verwijderen, anders lopen alle plannen gevaar. De generatoren in de Karibadam kunnen de enorme hoeveelheden kroos niet langer de baas, terwijl het kroos ook de vorming van een viscentrum in de weg staat. Indien de vermeerdering van het kroos zo doorgaat kunnen er n.l. binnen afzienbare tijd geen boten meer op het water varen.

Voor de bestrijding van de kroosplaag heeft men al pogingen gedaan met vergiften, maar men kan daarbij weer niet het risico nemen dat men de hele visstand in het meer uitroeit. De instelling van een "vuilnisdienst" om het kroos van het water te verwijderen, brengt enorme kosten met zich mee, terwijl de technische problemen ook zeer groot zijn.

Momenteel zoekt men naar een methode om het kroos met behulp van chemische stoffen te "verbranden", zonder dat het water vergiftigd wordt. De autoriteiten hebben de technici van de Karibadam alle hulp en steun toegezegd, want het kroos **moet** verdwijnen, anders komt een groot economisch ontwikkelingsprojekt in gevaar.

Nadere Kennismaking

Reus, die met je plompe voeten
in de oergrond staat geplant
en je schouders hemelhoog heft
om te heersen over land,
lucht en wolken . . . 'k vind je bij de
eerste blik wat arrogant!

Langs je dichtbegroeide flanken
vallen zilveren stroompjes neer
tot waar ze, als speelse kinderen,
pootjebaden in een meer
van het tederste turkooisblauw,
ooit door mensenoog begeerd.

Van de morgen tot de avond
spiegel jij je in dat blauw,
blanke kruin in ochtendsluiers,
voeten, glinsterend van dauw,
ros omrand bij 't zonnesterven,
in de schemer somber-grauw.

Hoeveel lange verre eeuwen
stond je stram bij dag en nacht,
onberispelijk in de sneeuw of
grimmig in je groene vacht?
Ja, 'k begrijp het nu: je orders
maakten je soldaat op wacht!

Dit is jouw gebied . . . tot éénmaal
— weg met barse waardigheid! —
je blij huppelend en dansend
toeziet, hoe je Koning rijdt
door die grote gloriemorgen
aan het einde van de tijd.

Tini Van Ameyde

"Laten de bergen vreugd bedrijven
voor het aangezicht des Heren,
want Hij komt".

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
Hofleverancier Ao. 1860.

LUCAS & KING KERST TOUR
NAAR HOLLAND
Vertrek Toronto 21 December.
Houders van 17-daagse retours terug op 6 Januari.

17-daags retour	$ 378.60
Normaal retour	$ 482.80
Man en vrouw samen	$ 815.60

Geeft U nu op terwijl er nog plaats beschikbaar is!
Voor inlichtingen en reserveringen vraagt

JAN FABER
bij
LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Kantoor Main Floor Simpson-Sears, op "The Centre" in Hamilton. Postadres: Simpson-Sears at the Centre, Hamilton, Ont. Telefoon LI 9-2475, of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

Plaats

The Bible and the Life of the Christian

op Uw eerstvolgend rooster

Een bundel schetsen, zoals ze nog niet in de Engelse taal verschenen zijn. Deze schetsen werden oorspronkelijk door Prof. Dr. H. E. Runner bewerkt voor de Groen van Prinsterer Society te Grand Rapids, waar zij zo doelmatig bleken te zijn, dat besloten werd ze ook voor anderen beschikbaar te stellen.

Uitnemend studie-materiaal voor huis en vereniging

INHOUD: Holy Scripture, a Lamp unto Our Feet — The Institution of the Office of Government — The National State —The Kingdom of God — The Church and the Kingdom of God — The Confessing Church — The Theocracy in Israel — Government and Church — Freedom of Conscience — The Government and the Law of God — Culture — The Christian State — Marriage — The Family — The School — Human Society and the Gospel — Economic Life — Industrial Organization —Christian Organization.

Prijs slechts $ 1.75

Voor diepere studie:

PERSPECTIVES 1961

In dit boek zijn de volledige referaten opgenomen, die gedurende de conferentie te Unionville in 1960 gehouden zijn.

DE INHOUD BESTAAT UIT:

Prof. H. Evan Runner: "Scientific and Pre-Scientific" and "Sphere-Sovereignty". Prof. W. Stanford Reid: "Absolute Truth and the Relativism of History". Prof. S. U. Zuidema: "Pragmatism" and "Existentialistic Communication".

Prijs $ 2.00

PROMPTE UITVOERING VAN ORDERS

Guardian Publishing Co. Ltd.

BOX 34 STATION B HAMILTON, ONT.

Op Zaterdag, 7 October, 1961, werd het huwelijk bevestigd van Cornelis Vreugdenhil, zoon van Mr. en Mrs. N. Vreugdenhil, te Simcoe, en Elizabeth Alkema, dochter van Mr. en Mrs. A Alkema te Brantford door Rev. D. J. Scholten in de First Christian Reformed Church of Brantford, Ontario.

Het jonge paar heeft zich gevestigd 52 Adelaide Street North, Chatham, Ontario.

A SERIAL FOR BOYS AND GIRLS

THE GUN

by John Vriesinga

(24)

His Father smiled and selected another chunk of wood and put it on the chopping block.

"My, you are chopping a lot of wood, aren't you Dad? Look at the big pile!"

His Father lifted the heavy axe high above his head and then slammed it squarely into the wood. Dan always liked to watch his Father chop wood. He was so strong! Look, how he lifted the whole chunk of wood up and slammed it hard on the chopping block, again and again, until it finally, with a cracking noice, burst open.

"You did it again Dad!" he said looking on in admiration.

He wished he could chop firewood too, he wished he knew what to do with himself all the time until Tom arrived. He just could not wait.

"I believe your Mother is calling you, son", Father said watching him.

Dan turned around. Yes, there was Mom standing in the kitchen door waving at him. He ran back as fast as he could and followed her into the kitchen.

"There's someone on the phone for you", Mother said simply.

"For me?" Dan asked amazed. The only one who ever called him was Tom, but Tom was still in the hospital. Who could that be, he wondered, while he walked to the hall and put the receiver to his ear.

"Hello?"

" 's That you, Dan?"

It was Lloyd's voice.

"Yes . . . er . . . Lloyd?"

"Yes, it's me. I heard that Tom is coming home this afternoon."

"Yes, that's right, who told you?"

"My Father. He called the doctor, that's how he knew!"

"I see!"

"Are you going to see him, when he is home?"

"Sure, I am. I am going there right after he has come home!"

For a while Lloyd was silent and Dan wondered what he had on his mind. Dan had hardly ever thought about Lloyd all this time Of course he had heard that Lloyd had been in the hospital, but he didn't understand why he would want to call him now!

"Do you think it would be all right for me to come too?"

"Why . . . er . . . certainly, why not?" Dan answered, even he didn't feel very happy about the idea of Lloyd coming over to Tom's place though Of course, he couldn't say that.

Then Lloyd hurried on: "Yea, my father is going to bring me and I am going to give Tom a present, and . . .".

When Dan finally hung the receiver back in its place he did not remember all that Lloyd had said. He only knew that Lloyd was coming to see Tom this afternoon, and that he was going to give Tom his electric train, but Dan didn't like it. He hadn't even thought about giving Tom a present and when he mentioned it to his Mother, about the electric train, she didn't seem to think there was anything wrong with that. "Why, I think that's a wonderful present, don't you? Tom will like that I'm sure!"

She did not mention anything about him giving some present too, and he didn't quite dare to bring it up. Sure, he could give Tom some of his own toys, but what had he to give? That old stupid boat of his? No, that wouldn't do.

When he went outside again much of his excitement had disappeared and he comforted himself, thinking: "O, maybe it's just for this afternoon. Tom wouldn't want to play with him all the time!"

It was about four o'clock that same afternoon, when Dan went to the Donaldson farm. The car with Tom in it had gone by only a half hour before. He had stood by the side of the road and waved at Tom, but his Mother would not let him go there right away. "Better let them have a little time together first", she said.

Then Tom had phoned and asked him to come and he was on his way. Under his arm he clutched a present. He had thought of something yet. It was a jig saw, that he had had for his birthday last summer. He had hardly ever used it, for he didn't care about that sort of thing, but he knew, that Tom would like it very much, he had often said so. Dan had polished it and removed some little patches of rust and now it looked like new. Yes, he knew for sure that Tom would like the jig saw, almost just as much as Lloyd's electric train.

Before Dan was half way between the two farms a car stopped beside him. It was Mr. Jackson and Lloyd. Lloyd opened the door and Dan squeezed in beside him.

"Hi", Lloyd laughed, "what have you got there, Dan?"

"My jig saw!"

"Oh, I guess he'll like that eh?"

"You bet, he will, he's always wanted to have it!"

He continued: "Do you have your train with you, Lloyd?"

"Yes, it's in the back seat", Lloyd answered, pointing behind him.

Dan turned half around and saw the big parcel in the back of the car. "I bet he'll like that even better", he laughed. Somehow all his jealousy of Lloyd had gone, now that he was actually going to see Tom.

The car swung into the drive way and stopped. The next moment they got out of the car and walked up to the front door, that was opened by Mr. Donaldson. There was Tom, standing in the hall, his arm still in a sling.

"Hi, Tom!"

"Hi, Dan, hi, Lloyd!"

Mr. Jackson walked up to Mrs. Donaldson and shook hands with her and with Tom's Father. The boys went into the kitchen and Tom unwrapped his presents, while the grown-up people sat down in the living room talking and drinking tea.

(To be continued)

Een brief uit Nieuw Zeeland

Ongeveer een jaar geleden vertrok Rev. S. Cooper met zijn gezin naar Nieuw Zeeland, om enigermate te helpen in het ernstige tekort aan predikanten in de Reformed Churches aldaar.

Onze correspondent in Chatham, Ont., zond ons nu een afschrift van een brief, die Rev. Cooper aan zijn zendende kerk (Chatham) heeft geschreven. Wij laten de brief hier volgen, omdat deze een beeld geeft van de moeilijkheden die onze mede-immigranten in een ander werelddeel ontmoeten:

Dear Christian friends,

A year ago today we boarded ship in Los Angeles, unaware of the challenges and trials and joys that were ahead. God went with us, and so did you with your prayers, and that was enough for us to know. In this letter I want to mention some of the impressions that still work with us.

Our first impression upon reaching NZ and perhaps the strongest with us now is the presence of the Kingdom of our Lord Jesus Christ in New Zealand. The gospel was here long before we came. The Lord has been harvesting souls for years already. God has thrown his arms around the world. The program of Jesus is global. And so are His successes. Today we see it better than before: Christ sits on his throne as King and daily adds to the church those that have been ordained to eternal life. You who live in Canada should rejoice with us in this world-girdling outreach of Jesus. Allow nothing to prevent you from seeing God as the God of nations, who wants his house filled. Remember that little stone in Nebuchadnezzar's dream? It smashed the image to picees and then grew until it became a great mountain and filled the whole earth.

.The second impession after a year's stay in this land concerns the strength of the enemy. Work in the Kingdom is never easy, and especially not here. The foe is formidable. And I do not mean simply that we fight not against flesh and blood, but against the principalities and the powers, against the spiritual hosts of wickedness in heavenly places. Other lands as well as this one are filled with the demons.

What aggravates the situation here are two additional factors: first the spiritual conditions of the churches, and second the nature of the New Zealander. The long established churches are on the downgrade. The living Word of the Lord has been abandoned. Churchianity, formalism, ritualism, moralism, humanism and plain superstition are with us, but not the simple declaration of the Gospel of Christ, God's power unto salvation. This liberalism accounts for the flourishing of the sects, which generally feel that the churches and the ministers cannot be trusted. In the second place the nature of the Kiwi is an impediment. He seems unreachable. He has a deep seated spirit of absolute contentment. The people are 100% content with their land, their spots, themselves. They give the impression of not needing a Saviour. All their needs have been met already. You can imagine how much harder it is for the striving, driving immigrants. The spirit of a real immigrant is an offense. Victories of the King are hard-won.

Another general impression we have concerns the hardships of our Reformed churches, in addition to the factors mentioned above. The churches are small (only three number over 300 souls, the rest average 100 souls) and isolated (two are 15 miles apart, the other eight average 150 miles apart). Though ministerial supply has increased, there are from two to four reading services monthly in most of the churches. Economically the churches are not well off. Nearly all worship in rented halls. We still have too many members whose faith is weak. Among the later immigrants especially we notice a definite lack of conviction. Most of them sorely need the pastor. The earlier ones know what the other churches offer and are deeply grateful for the Reformed Church, which continues to supply the prayers, and men, and gifts needed.

The congregation in Christchurch has registered some noteworthy gains. There have been 13 confessions of faith, with five adult baptism. Three new Bible study societies flourish, with average attendance of 17 each. Church attendance improves, with "Outsiders" always present. City Council gave us the permit to go ahead finally with a church, and also a school! Since becoming counselor of Nelson, I spend a few days away from Christchurch each month. This first year we travelled 15,000 miles on land and 5,000 in the air.

Receive our heartiest greetings. Keep the faith delivered to you. Remember the covenant sealed with the blood of Christ. Reach your unsaved neighbours with the great news about God, our Saviour. Do not ever be ashamed of the Gospel: it has saved you, and it must save others too. Send prayers to God for all parts of His Kingdom, and remember this part in New Zealand too. The grace of the Lord be with your spirit.

Yours in Christ,
signed: S. Cooper.

Sinterklaas/Kerst thuis!

met de Ryndam

Volledig "air-conditioned" en van stabilizatoren voorzien.

. . . een feestelijke reis in een genoegelijke sfeer.

van*MONTREAL & QUEBEC 19 Nov.
van QUEBEC 12 Dec.

*Inscheping voorafgaande avond.

NIEUW! 25% REDUCTIE
U kunt 25% besparen door gebruik te maken van de nieuwe retours, die U 21 volle dagen in Europa geven.

Voor langer verblijf in Europa zijn 10% reducties toepasselijk gedurende het winterseizoen.

PAY LATER PLAN
voor alle afvaarten

Ziet Uw Reisbureau of

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL TORONTO WINNIPEG VANCOUVER

Voor goede
Boeken
raadpleegt
BOOK AND MAGAZINE CENTRE
Anton Lammers
36 Longwood Rd. North.
Hamilton, Ont.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283
NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

Gaat U naar Holland?

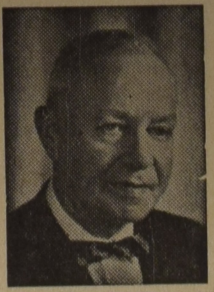

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

HET OVERMAKEN VAN GELD NAAR ALLE LANDEN

PER POST OF TELEGRAAF
KOST $1 OF MINDER*

Wanneer U geld moet overmaken naar Uw vaderland . . . of elders ter wereld, dan zorgt de Royal Bank voor de volledige uitvoering daarvan. De kosten zijn gering en U kunt er zeker van zijn dat Uw geld veilig overkomt. DOLLAR REMISES voor gezinsonderhoud en andere niet-zakelijke doeleinden kunnen in vele landen worden ingewisseld tegen een voordelige koers. WISSELS en POSTWISSELS, om in gewone brieven te sluiten, zijn eveneens verkrijgbaar.

* plus telegramkosten indien telegrafisch overgemaakt

Informeert bij elke filiaal van

THE ROYAL BANK OF CANADA

Filialen overal

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Het oude thee-doosje

Als je zo op een verjaarsvisite eens rustig zit te luisteren merk je, dat het er meestal een geroezemoes van belang is. De gastvrouw gaat bedrijvig rond en heeft meestal niet veel tijd om zich in de gesprekken te mengen.

De mannen zitten in onze kringen vaak bij elkaar en spreken over dominees, de preek, de school, C.L.A., en niet te vergeten — de farm.

Wij hebben veel friese kennissen en zo zaten mijn man en ik er vroeger wel eens voor spek en bonen bij. Maar tegenwoordig, met een mixture van fries, hollands en engels kunnen we aardig meedoen. Laatst waren mijn man en ik op zo'n verjaardagspartij uitgenodigd. 't Was op een zondagavond en ik had geen zin om me druk te maken, dus luisterde maar rustig. Het gesprek liep al gauw op volle toeren. Naast mij zat een gezellige, dikke tante, die toen een heel verhaal ging vertellen.

Ze vertelde dat ze nog gauw aan de schoonmaak moest en de achterkamer wilde behangen. En de keuken moest ook een nieuw verfje hebben. Het was hier anders maar gemakkelijk, dat verven. In Holland moest je eerst altijd de oude verf er af krabben en hier verfde je maar lustig over de oude heen.

Haar schoonouders, die pas 50 jaar getrouwd geweest waren, zouden overkomen voor een trip, ze waren nog zo kras. En, zo vertelde ze verder, nu moet je eens horen. Toen mijn schoonouders trouwden, kregen zij van een buurvrouw een antiek theedoosje cadeau. Altijd heeft m'n schoonmoeder dit gebruikt. Het had een vast plaatsje op het theeblad. Het was zo'n vertrouwd gezicht. Als je thuis kwam zat moeder bij het theeblad waarop het theelichtje en ook het doosje stonden. Zo dronken we dan gezellig thee. Dit waren momenten, aldus spreekster, waar ik nog vaak aan denk. Ik zou nog wel eens graag om een hoekje willen kijken, speciaal met zulke dagen als toen ze 50 jaar getrouwd waren. Wij hebben het feest nog meegevierd door middel van een tape-recorder. Wat een mooie uitvinding is dat toch, het was net of we er bij waren. De dominee heeft nog gesproken en de dokter en de burgemeester kwamen *ook* nog feliciteren. 's Avonds was het eigenlijke feest met muziek en voordrachten. Een kleindochter kwam naar voren en had een gedichtje voor opa en oma en ze zette het antieke theedoosje voor hun neer. Het was doodstil in de zaal en het bruidspaar keek verwonderd naar het bekende doosje.

Wat moest dat daar nu toch doen?

Toen begon het meisje haar gedichtje op te zeggen. Het ging over het cadeautje dat opa en oma 50 jaar geleden gekregen hadden.

Ze vertelde van de wederwaardigheden van de familie in die jaren. Hoe de familie gegroeid was maar later weer kleiner werd toen de kinderen gingen trouwen en er zelfs een naar het verre Canada vertrok. En nu moest oma dat doosje dan maar eens open doen, want in dit cadeau van 50 jaar terug was nu een *ander* cadeau. Met trillende vingers had oma het doosje toen opengemaakt. Het bevatte het geschenk van de kinderen uit Canada: twee tickets voor een trip naar de kinderen overzee. Op zo iets moois hadden zij nooit durven rekenen, besloot m'n vertelster.

Zo mogen dan deze mensen dingen beleven waarover ze nog nooit gedroomd hadden.

We hopen en bidden, dat de Here nabij wil zijn op de grote reis en dat zij hun kinderen en kleinkinderen in gezondheid mogen ontmoeten. En dat God hen straks ook weer behouden in het oude vaderland terug wil brengen.

Op bergen en in dalen
en overal is God.

Mrs. C. Faas

DE DOMINEESVROUW

Er bestaat een gedicht over de dominee zelf. Dit beschrijft, wat al zo van hem gevraagd wordt en dat tot de conclusie komt, dat een man die het waagt dominee te zijn wel een schaap op vijf poten mag wezen.

Welnu, wat wordt er door velen niet gevraagd van een vrouw van een dominee.

Ze moet trouw aan het verenigingswerk deelnemen; ze moet trouw de kraamvrouwen bezoeken, ze moet de zieken met raad en daad bijstaan; ze moet hen die in rouw gedompeld worden troosten; ze moet de weduwen en eenzamen opzoeken en hele middagen bij hen doorbrengen. Wat moet ze al niet doen?

In alles moet ze meeleven en dat medeleven ook tonen.

Ik heb een domineesvrouw gekend, die dit alles deed. Ze rende middagen van de één naar de ander en de gemeente vond het geweldig. Ze hadden nog nooit zulk een domineesvrouw gehad, maar . . . als 's middags de kinderen uit school kwamen, dan was moeder niet thuis, wat tot gevolg had dat ze allerlei kattekwaad gingen uitvoeren; als de dominee, vermoeid na zijn tochten door de gemeente op etenstijd thuis kwam, dan was het eten nog niet klaar en hij moest toch weer op tijd naar de catechisatie; zijn studeerkamer was een janboel en het gezin ging geestelijk naar de kelder.

Wat mág, wat móet van een domineesvrouw worden verwacht?

Allereerst dit, dat ze een goede vrouw voor haar man is en dat is van de allergrootste betekenis, ook voor de gemeente.

Een harmonisch huwelijk is een weldaad voor de dominee en voor de gemeente.

Ik herinner me een woord van Ds. D. van Dijk. Hij schrijft ergens: "Ik ben er van overtuigd, dat, indien men de intieme huwelijksverhoudingen kende, men in elke preek van een dominee, in elk vers van een dichter, in elke parlementaire oratie van een kamerlid, in elk wetsontwerp van een minister zelfs, de invloed van de vrouw zou kunnen vinden.

Zoals het de boom is, die aan zijn takken de vruchten draagt en u het rijke ooft in de schoot werpt — maar het is de zwijgende aarde, het is de koesterende zon, het is de zacht in de nacht neerruisende regen, die hem vruchtbaar maakt, zo is het de man, die in deze wereld wat presteert, maar het is de vrouw, die in de stilte door haar liefde, haar zorg, haar raad, haar troost, hem tot die prestatie in staat stelt.

Hier ziet u de geweldige betekenis van de vrouw van een dominee. Als zij een weldadige sfeer in huis schept, waarin de dominee kan rusten, als hij, geestelijk vermoeid door de moeiten aan het ambt verbonden, thuis komt, dan heeft ze al heel veel gedaan.

Als zij hem sterkt om over de minderwaardige critiek heen te komen, die er in de gemeente dikwijls is en waarvan altijd iets doorsijpelt in de pastorie, dan is ze hem tot grote steun en betekent ze zoveel voor de gemeente.

Als ze hem bemoedigt als hij gepreekt heeft en een woord zegt waaruit blijkt dat ze de bedoeling van de preek heeft begrepen, dan vindt haar man dat fijn.

Als de dominee dreigt een preektoon to krijgen en zijn vrouw lacht eens tegen hem en zegt: "Wou je gaan zingen vanmorgen?" dan vindt hij dat niet fijn, maar het is zeer heilzaam. Zeer heilzaam ook voor de gemeente.

Als de vrouw van de dominee hem op fouten attent maakt, fouten die hij in zijn preken maakt of fouten in zijn ambtswerk, dan komt dat de gemeente ten goede.

Ik herinner me een woord van een Spanjaard, Fray Luis de Leon, die een boekje schreef over de volmaakte gehuwde vrouw.

"God schiep de vrouwen niet, opdat zij rotsen zouden zijn, waartegen de mannen zich te pletter lopen en waarop hun zaken en hun werkkracht schipbreuk lijden, maar integendeel, als veilige havens, waarnaar met verlangen wordt uitgezien en waarin zij, thuis gekomen rust vinden en zich herstellen van de onaangenaamheden, die zij dikwijls buitenshuis te verduren hebben. Want hoe treurig zou het voor een koopman zijn, wanneer het gebeurde, dat — nadat hij op zee grote gevaren had doorstaan, veel kapen had omzeild, een aantal zeestromingen had doorworsteld en vele nog nooit bevaren en gevaarlijke wateren had doorkruist en God hem dáár uit dat alles had gered — wanneer hij met zijn onbeschadigd, rijk beladen vaartuig blij en gelukkig binnenzeilde, om in de havens uit te rusten, schipbreuk leed en verdronk. Dit is het wrede lot van mannen, welke dagelijks slaven, zwoegen en tegen de stromingen van de arbeid en de wisselvalligheden van dit leven opwerken en ze doorwaden, maar dan in de haven van hun huis vergaan."

Wat is het een sterke kracht in het leven van een dominee, als hij weet dat zijn vrouw hem draagt in haar gebed voor het aangezicht van de Grote Herder der schapen, om te vragen of Hij dat kleine herdertje helpen wil.

We zouden het zo kunnen zeggen: een domineesvrouw moet voor haar man zijn wat elke vrouw voor haar man moet zijn en dan is ze een gezonde domineesvrouw.

Het meedoen in het verenigingswerk, het bezoeken van zieken en bedroefden enz. zal zij slechts in die mate kunnen doen, als van iedere druk bezette huisvrouw verwacht mag worden. Alle overmatigheid schaadt ook hier.

Een goede domineesvrouw zal de mensen, die in de pastorie komen, niet op de mat laten staan, maar vriendelijk in huis ontvangen, zodat die mensen merken dat ze welkom zijn.

Wanneer het van haar geldt dat ze haar huishouden goed bestuurt en ze haar gezin in liefde leidt; dat ze haar man goed doet en geen kwaad al de dagen van haar leven, dan is zij een beste domineesvrouw en prijst haar man haar in de poort en zegt: "Vele dochters gedragen zich wakker, maar gij overtreft haar alle".

Inderdaad, haar waarde gaat koralen ver te boven.

Van elke vrouw en dus ook van de domineesvrouw geldt: "Een vrouw, die de Here vreest, die is te prijzen".

(Ingezonden door een lezeres, die het heeft overgenomen uit een Nederlandse Kerkbode.)

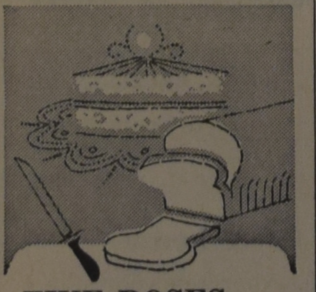

FIVE ROSES
BLOEM (Faive Roses)
VOORGEZEEFD
DOOR ZIJDE

Spaart tijd uit! Geen zeven nodig voor broden en gistdeeg. Zeeft slechts éénmaal voordat U gaat uitmeten voor cakes en gebak.

FR 80 SP

U behoeft het slechts
eenmaal te proberen en ook
U zult zeggen:

VOORTMAN'S IS TOCH BETER!

Ongeacht welk Voortman product U ook neemt, stuk voor stuk zijn ze onovertrefbaar in kwaliteit. U moet ze proeven om het te geloven.

VRAAGT UW LEVERANCIER

W. & H. VOORTMAN LTD.
BURLINGTON, ONT.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van een zoontje:

ALFRED LOUIS

Mr. en Mrs. Hilbert Rumph.

16 October 1961.
Drayton, Ont.

Mr. & Mrs. D. Wesseling wish to announce the marriage of their daughter

CHRISTINE
to
Mr. MARTIN HERREWIJNEN

the Lord willing on Friday, October 27th, 1961 at 7.30 P.M. in the Immanuel Chr. Ref. Church of Simcoe, Ont.
Rev. J. Vriend officiating.

Future address:
204 Owen Street, Simcoe, Ont.

Op 10 November hopen onze ouders

Rev. HENRY DE MOOR
en
WILHELMINA P. DE MOOR—RINGNALDA

hun 25-jarige echtvereniging en vaders zilveren ambtsjubileum met ons allen te gedenken.

Dankbaar voor Gods rijke zegeningen ons in hem geschonken:

John, Henny
en kleinzoon Harry
Tineke en Jan Bosman
Doris
Wilma
Dick
Henry
Bob
Ary
Jo-anne

132 Front Street,
Strathroy (Ont.), Canada.

In Jezus ontslapen, in de leeftijd van 61 jaar, onze geliefde vrouw, moeder en grootmoeder

LYDIA JOHANNA VAN EGMOND,
geb. De Vries,

echtgenote van Joh. Van Egmond, Fonthill, Ont.

"En zo zullen wij altijd met den Here wezen."
I Thess. 4:17b.

Joh. Van Egmond, Fonthill, Ont.
Wim, Fonthill, Ont.
Gerrie en Gijs, Niagara on the Lake, Ont.
Gre en Geerlof, Beamsville, Ont.
Piet en Jenny, Wellandport, Ont.
Annie en Dick, Oshawa, Ont.
Reel en Biny, Niagara on the Lake, Ont.
en veertien kleinkinderen.

Fonthill, 17 October 1961.

De begrafenis heeft plaats gehad op Zaterdag 21 Oct., vanuit de Christian Reformed Church te St. Catharines.

DANKBETUIGING.

Ondergetekenden betuigen bij dezen hun dank aan hun kinderen, kleinkinderen, familie, vrienden en bekenden, en allen die hun meeleven betuigden bij het vieren van hun 50-jarig huwelijksfeest.

Jan Greydanus
en Echtgenote.

Argyle Ave. N.
Listowel, Ont.

Graduating from Calvin College with B.A. degree in Educ., I will be available for

TEACHING

at the end of Jan., 1962. Letters to Frank J. P. DeVries, 930 Logan S.E., Grand Rapids 6, Mich.

Gevraagd:

MEUBELSTOFFEERDER

met ervaring in Holland. Moet goed vakman zijn. De Boer's Furniture Import, 4899 Yonge St., Toronto, Ont. Phone BA 5-3446.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

---

100 Acre Dairy Farm

Goed 7 kamer huis met watervoorziening en furnace. Grote barns met ruimte voor 1000 legkippen, 4000 broilers. 34 stuks vee, silo. 2 tractors, combine, McKee Harvester. Bulkcooler. Alle nodige machinerie voor een farmbedrijf. Melkcontract. Lichte grond. Vraagprijs $ 40.000. Down $ 12.000.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

---

3 bedroom Bungalow

Livingroom, diningroom, kitchen, 4-piece bath, full basement, oil furnace, garage. Large lot. Asking price $12,500.—. Down $1,500.—.

Peter Feddema
REALTOR
Bowmanville, Ont. R.R. 4

For sale:

Christelijke Boeken

Zowel Hollands als Engels. In Hamilton en omgeving kunt U telefonisch bestellen, NE 7-2151 Burlington Book & Bible House, Burlington. Bestellingen van twee dollar en meer worden in Hamilton en omgeving zowel als door heel Canada portvrij thuisbezorgd.

Keurige weduwe, 60 jaar, zoekt plaatsing als

HUISHOUDSTER

Klein salaris, maar goed tehuis vereiste. Voorkeur omg. Newmarket. Brieven onder no. 1424, % Calvinist-Contact, Hamilton, of telef. Pr. 3-5907 Oakridges, Ont.

Nurse, 44, who loves children, likes to be a

HOUSEKEEPER

in a Christian motherless home. Letters no. 1423 % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Welke Chr. Bibliotheek stelt zich beschikbaar voor

RUILEN VAN BOEKEN

100 of 200 tegen 100 of 200 Chr. boeken (zonder teruggave) gewenst. De Reformed Church te Pembroke, adres Mrs. C. Pool, 219 Belmond, Pembroke, Ont.

FARM FOR SALE

in Lindsay Area. 126 acres, 95 workable. 7 room frame house. Hydro in all buildings, water in barn. For further information contact Mrs. P. A. Ottens, Dunsford, Ont.

---

3 CHAIR BARBER BUSINESS FOR SALE

Old established business. Reasonable rent. Low downpayment with terms available. Apply Doris MacPherson, 208 Centre St., St. Thomas, Ont. Phone no. ME 1-6131 evenings or ME 1-3363 daytime.

TRUCK & AUTO BODY

37-41 Maple Ave.
Richvale, Ont.

COLLISION, PAINTING, REBUILDING, WELDING, RADIO REPAIR

General Repair - Safety Glass
Phone 285-5334
Prop. D. P. Jongkind.

De Bank of Nova Scotia opent een ongewone afdeling

De voormalige chef van de Royal Canadian Mounted Police, Leonard H. Nicholson, is door de Bank of Nova Scotia benoemd op een speciale afdeling voor protectie en onderzoek op te richten. De heer Nicholson heeft deze benoeming inmiddels aanvaard.

De president van de bank Mr. F. William Nicks, heeft bij de bekendmaking hiervan gezegd, dat de benoeming van deze ervaren politieman een der veiligheidsmaatregelen is, die de huidige samenleving vereisen. Mr. Nicholson's grote en unieke ervaring zal voor de Bank of Nova Scotia van onschatbare waarde zijn, teneinde de clientele te beschermen tegen mogelijke fraude, bankroof en — overval.

De leiding en de aanwijzigingen, die de nieuwe afdeling aan bijkantoren zal geven, zal het mogelijk maken effectiever met de politie overal te land samen te werken. Bovendien zal de ervaring van Mr. Nicholson met Interpol (de Internationale Politie Organisatie) in het bijzonder van belang zijn voor de bank's internationale zaken.

Mr. Nicholson heeft een lange staat van dienst bij de politie. Reeds op 25-jarige leeftijd was hij inspecteur van de New Brunswick Provincial Police. In 1951 werd hij benoemd tot commissioner in charge van de gehele Royal Canadian Mounted Police.

ScotiaBANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

FARM WITH MILKCONTRACT IN N.B.

Approximately 125 acres of interval land. Very good house with 2 bathrooms. Good large modern dairy barn with steel stanchions and waterbowls. Room for 30 cows. Several other buildings. Milk quota 400 lbs. per week.
10 miles from Fredericton, in Nashwaak Valley. Asking price $ 15,000.—. Full line of machinery extra if desired. Can be bought with 25% down and the rest to be paid over 15 years at 3% interest. Through the Farm Settlement Board. Immediate possession. Apply to

D. J. SUTHERLAND, R.R. 4, FREDERICTON
or if you like to write in Dutch to
GEORGE VERSLOOT, R.R. 3, KESWICK, N.B.

Zoekt U naar een GROTE, PRIMA DAIRY-FARM met melkcontract?

Lees dan deze advertentie met aandacht en maak even een afspraak met ons wanneer U gelegenheid hebt deze farm eens te bezien.
Bijna 300 acres best land aan de rand van de stad.
Zeer solide gebouwde, grote barn (slechts 3 jaren oud), prima melkhuis met koeler, bulk-silo voor 350 ton.
Huis voorzien van 2 keukens, 2 badkamers enz. enz., geschikt voor 2 gezinnen.
39 prima melkkoeien, 1 bull, 4 pinken en 12 kalveren van ongeveer 6 tot 12 maanden oud.
Een volledige lijst van alle landbouw-werktuigen en kleine gereedschappen, waarvan het merendeel zo goed als nieuw is, zenden wij U op aanvraag gaarne toe.
Niettegenstaande deze farm slechts voor 50% van de capaciteit wordt benut, is de maandelijkse melk-cheque $ 1.100.— tot $ 1.200.— en kan dus gevoegelijk worden opgevoerd tot minstens $ 1.800. Er is een groote hoeveelheid hooi, stro en graan.
Als U over $ 10.000.— voor het downpayment beschikt, ligt deze farm in Uw bereik.
Hypotheek verkrijgbaar à 6% met terugbetalingen van slechts $ 425.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.
Dit is een farm welke een goed bestaan oplevert en in betrekkelijk korte tijd Uw onbezwaard eigendom is.
Telefoneer of schrijf ons voor alle verdere gewenste inlichtingen

K. KRAAY, Real Estate Broker
15 KING STREET - ST. CATHARINES, ONT.
Huisadres 2 Juliana Crescent, Tel. WEbster 4-1813.

Kennismaking en Heropeningssale

voor inwoners van
TORONTO EN OMSTREKEN ! !

VRIJDAG 27 OCT. a.s. is de grote dag!

Vele klanten hebben ons reeds opgezocht in ons nieuwe grote pand. Maar om het voor hen, die ons nog niet wisten te vinden, aantrekkelijk te maken houden wij deze KENNISMAKINGS SALE!

Onze toch al voordelige prijzen zullen tot en met 11 November a.s. (dus 3 week-ends) nog lager zijn. Vele goederen hebben wij extra laag geprijsd. Op alle andere artikelen **10 procent korting.**

ONZE SPECIALITEITEN:

JANSEN en TILANUS Ondergoed
RUTON STOFZUIGERS
BABY-ARTIKELEN
DEKENS
LIBELLE ENKALON KOUSEN
KLOOSTERTAFELKLEEDJES
GORDIJNSTOFFEN
WANDKLEDEN
TAFELKLEDEN
HOLLANDSE VLOERKLEDEN (sommige extra laag geprijsd)

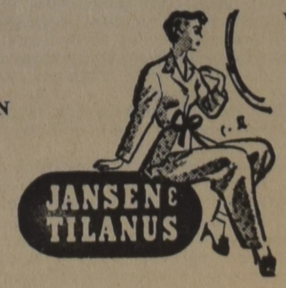

VAN WIJK'S SPOELTJESWOL
WOLLEN VESTEN EN JUMPERS VOOR DAMES
WOLLEN HERENVESTEN
FAVORITA SCHORTEN
TERLENKA HERENBROEKEN
THEE- EN HANDDOEKEN
COCOSLOPERS EN -MATTEN
VERTO TAPIJT
RENATA STOFFEN
ROTAN MEUBELEN EN -WIEGEN
OPKLAPBEDDEN
DIVANBEDJES
ENZ. ENZ.

Lage prijzen — Merkartikelen — Grote keuze

Een prachtige gelegenheid om Uw Kerstcadeautjes voor een voordelige prijs te kopen!

Tulip Textiles

(EVERT KOK)
DETAILZAAK VAN KOJA TRADING COMPANY
NIEUW ADRES: 224 Pellatt Ave., Weston (Ont.) - Phone CH 4-4524

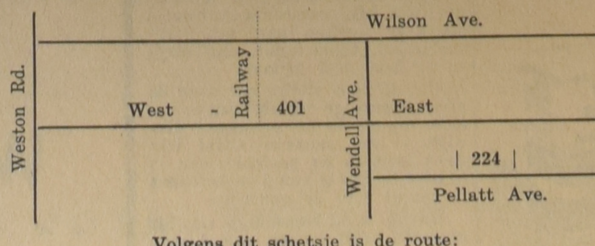

Volgens dit schetsje is de route:
401 W/E — Weston Rd. — Wilson Ave. — Wendell Ave. — Pellatt Ave.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt
voor Telkwa-Smithers, B.C., Rev. P. Vis van Oshalooza, Iowa.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen
te Vineland, Ont., Ds. W. de Joode te Den Haag Zuid, Ned.

Aangenomen
naar Toronto, Rev. C. Noordegraaf te Chatham, Ont.

CANADIAN REF. CHURCHES

De twee kleine gemeenten Barrhead en Neerlandia, Alta. zullen trachten gezamenlijk een predikant te beroepen. Ook is de gemeente Barrhead bezig een eigen kerkgebouw te verkrijgen.

NETH. REF. CONGREGATION

Beroepen
te Bradford, Ds. A. Vergunst te Rotterdam Centrum, Ned.

HET KAN OOK ANDERSOM

De pasgestichte Baptisten gemeente te Alphen a. d. Rijn heeft een Amerikaan tot predikant beroepen en wel Rev. M. Cohen van Elkhart, tijdelijk in Nederland.

HOME MISSIONARY IN NEW BRUNSWICK

De Christian Reformed Church in Fredericton, N.B. zag haar gebeden verhoord, toen Rev. Dirk Lieverdink en zijn vrouw op Dinsdagavond, 26 September, door de gemeente werden verwelkomd. Rev. Lieverdink was reeds op Zondag 17 September door Christian Reformed Church te Kingston, Ontario, in het ambt bevestigd en tevens aangesteld als Home Missionary voor de provincie New Brunswick. De gemeente Fredericton, geinstitueerd in January 1961, telt thans 16 gezinnen. Rev. Lieverdink heeft zich inmiddels gevestigd in één van de suburbs van Fredericton. Zijn adres is 212 Cedar Avenue, Nashwaaksis, N.B., Telephone GRanite 2-7351.

OFFICE BEARERS MET IN ABBOTSFORD, B.C.

On Sept. 15th, a meeting was held of office bearers and ex-office bearers of the Christian Reformed Church.

After elder Mr. Kwantes had given a report of Synod, Mr. W. Hofman of Burnaby spoke on "Ways of matters of evangelism in our reformed persuation".

He started with a short statistic about the number of people brought in the Christian Reformed Church by means of evangelism. Adding up those figures does not necessarily give a true picture into the spiritual condition of a denomination, but it is a challenge we cannot afford to ignore. To make more headway in our evangelistic program we need more prayers for the guidance of the Holy Spirit as revealed to us in the Acts, where a silent group of believers were turned into a witnessing community. Christians live in the Spirit. The Master Builder of the Church is the Holy Spirit. There should be daily prayer for blessings upon the various parts of our evangelism program.

Our speaker then raised the question "How must we organize and win men for Christ?" He brought this forward in the following seven points:

1) By appointing a committee by the consistory.
2) The consistory in charge, and to look after a proper organization.
3) This committee not to become a separate body, but a committee carrying out the work on behalf of the Consistory.
4) The members of the church have an active part in Evangelism, they have a duty (office of believers). Every believer according to the Bible should be a light and a witness.
5) The part of the Elders. First they should stay within the church to attend the flock.
6) They have the same authority when they come by covenant breakers who are unbelievers and belong not to the Christian Reformed Church (Art. 23 of our church order.)
7) It stated a very interesting question. The apostles were chosen by Christ, and instructed by Him, to ordain Elders in every city, and it was assumed that in addition to watching over the instituted church, the Elders had the task of increasing the church. Their work among unbelievers was part of their official task as Elders, a task which had been placed upon them by God. This seems to follow very logically from the task of the Apostles, and the speaker then pointed us the life of the Apostle Paul; he preached in the midst of the Areopagus in Athens. If then the Apostles were called to preach the Gospel anywhere and everywhere, it must follow that the Elders had to follow up the work of preaching among the unchurched. This implies that the Ministers of the Gospel not only have to preach to believers but also to unbelievers.

The speaker's following question was also brought forward in 4 points:

What is the place in this, for Ministers?

1) The pulpit must be used so, that it will guide and inspire the laity in the work of evangelism.
2) Leadership in teaching.
3) By personal example.
4) By planning, organizing and direction.

If need for help grows too large then call the Minister of Evangelism (this can be done with a neighboring church or churches), or a full time (Layman) worker who, however, should not take over the responsibility of the Consistory, but should make the whole Congregation active. Evangelism simply does not seem to live in the hearts of many of our faithful church members. The Church must speak and should not cover up the doctrines. (The 5 forms of our Calvinistic persuation.)

Christ commandeth, (the whole counsel of God, saith Paul, Acts 20—27. We have to bring that powerful Gospel to our immediate surroundings. It is still seed time, "The Lord may have many people in your city, Acts 9—10.

An interesting discussion followed this well worked out topic, but like the speaker mentioned, still more could be said over this subject.

The next meeting will be held D.V. Jan. '62 in Langley. The topic being "The right Relationship between Consistory and Congregation."

M. Piersma.

A REFORMATION RALLY

Rev. H. J. Hegger, a former Roman-Catholic Priest, addressed a very attentive audience in the Christian Reformed Church at Belleville on Mondaynight, Oct. 16th. Many people from the Quinte District, from Trenton, Bloomfield, Picton, Cobourg, Kingston, Frankford and other places, mainly belonging to the Christian Reformed Churches in the district and still able to understand the Dutch language, had come to hear how Rev. Hegger, at the time he still taught philosophy and lived in a monestery in Brazil, had come to the conviction that he had to leave the Roman-Catholic Church after he had read the Bible.

In his address he urged his friends in the Roman Catholic Church not to trust in an oral tradition, but in the written Word of God and to ascribe decisive authority to the Holy Scriptures, rather than to the always fallible church. In Scripture we hear Christ proclaiming his triumph as He speaks His "It is finished" on the cross. Therefore Roman Catholics should not try to repeat Christ's sacrifice and redemption and Protestants should show their thankfulness to Christ in genuine christian joy by a living faith.

After recess an animated discussion-period followed.

Rev. Hegger received many gifts for his fund to help those who once were priests in the Roman Catholic Church but because of Gods Word withdrew from their office.

•

Ds. H. J. HEGGER

Chatham/Blenheim, Ont. Men verzoekt ons de aandacht te vestigen op de wijziging in de advertentie in dit nummer, dat de vergadering voor het Chatham-Blenheim district niet gehouden zal worden in Blenheim, maar in de Chr. Ref. Church aan de Tweedsmuir Ave. te Chatham.

Giften. In afwijking van hetgeen eerder in ons blad is vermeld, dienen giften niet te worden gezonden aan het Hegger Committee, maar aan de Stichting "In de Rechte Straat", P.O. Box 71, Brampton, Ont.

SCHONE CEMENT VLOEREN ZONDER SCHROBBEN!

Laat het schoonmaken van vloeren die vettig en bekorst met vuil zijn U niet uit het veld slaan. Zie hoe U het kunt doen zonder zwaar schrobben: Voeg 2 tablespoons Gillett's Lye toe aan een emmer water. Maak hiermee de vloer goed nat. De lye (loog) maakt vuil en vet, waartegen U anders had moeten schrobben, vlug los en houdt tevens de lucht frisser. Wenst U meer tips hoe U goedkope lye kunt gebruiken in huis en farm? U kunt er tijd, werk en geld mee besparen. Schrijf slechts om het gratis boekje aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. W., Montreal.

(Adv.)

Ingezonden

GEEN GELDIG GEWETENSBEZWAAR

Zoals U kunt zien maken wij nog even gebruik van bovenstaand opschrift, daar dit kennelijk onderhand een begrip is geworden, waar een ieder practisch gelijk aan ziet, waar we het over hebben.

Ons "Committee for Justice and Liberty" is zeer dankbaar voor de vele tastbare bewijzen van belangstelling die tot nog toe zijn binnengekomen.

Daar moest dus eerst rekening van worden afgelegd.

Wij vermelden hier alleen die bedragen die wij in de bank hebben kunnen deponeren, en dus niet de gaven die wel zijn toegezegd maar die nog niet werden ontvangen.

Hartelijk dank aan: H te T $10.-, R te D $5.-, B te S $10.-, M te B $5.15, V te W $4.-, D te B $10.-, V (Neth) $25.-, Z (Neth) $5-., V te T $10.-, S te T $10.-, Y te F $3.15, W te A $5.-, NN $5.-, G te J $5.-, K te T $25.-, V te C $2.-, T te S $5.-, K te O $3.-, V te C $1.-, en last but not least, en dit wordt voluit gespeld, de Groen Van Prinsterer Society in Grand Rapids $102.85.

Totaal ontvangen het verheugende bedrag van $251.15.

Over de laatste gevers, ze zullen het ons vast niet kwalijk nemen, willen we nog iets meer zeggen.

Deze welbekende "Groen Club", zoals die kort wordt aangeduid, bestaande uit studenten van Calvin College and Seminary in Grand Rapids, was kennelijk een van de eersten die daadwerkelijk deelnam aan onze actie.

Naar verluidt werd op de eerste studie vergadering van het nieuwe studiejaar onze zaak aan de studenten voorgelegd, met als resultaat dat prompt de hoed van een ons welbekende professor de ronde deed en deze studenten spontaan het bovengemelde bedrag bijeenzamelden. Wij kunnen het slechts aanduiden als "een vorstelijk gebaar".

Het begeleidend schrijven dat de "Groen Club" ons stuurde, liet aan de warmte van hun medeleven niets te wensen over. Onder meer spraken zij de wens uit dat deze actie er toe mag bijdragen, dat "wellicht mogelijkheden zullen worden geopend waardoor onze overtuiging meer ingang zal kunnen krijgen". Onze overtuiging, onze gemeenschappelijke zaak.

Zowel de hier aangehaalde brief van de studenten, als de vele andere brieven die wij ontvingen, geven geen enkel blijk van verwarring wat er nu precies met "Recht en Vrijheid" wordt bedoeld.

Twee begrippen waar in onze Calvinistische kringen al lang en breed over is gesproken, en die onderhand toch wel enigermate mogen worden geacht gemeengoed te zijn.

Gezien de reactie van Rev. Habermehl in Calvinist-Contact van vorige week, verdient het bli kbaar aanbeveling te trachten de bij hem bestaande verwarring op te helderen.

Het ligt dan ook in de bedoeling dit zo spoedig mogelijk via ons blad te doen.

Voor het overige kunnen wij U op dit ogenblik weinig nieuws mededelen. Uw "Committee" is bezig met de aangelegenheid, en het kan even duren voor wij U verdere stappen kunnen berichten.

WILT U ECHTER HELPEN DAT DE STAPPEN DIE GENOMEN *MOETEN* WORDEN, OOK INDERDAAD GENOMEN *KUNNEN* WORDEN, door Uw bijdrage zo spoedig mogelijk te zenden naar:

THE COMMITTEE FOR JUSTICE AND LIBERTY,
P. O. BOX 151,
REXDALE, ONT.

Young People Activities

FALL RALLY OF THE NIAGARA LEAGUE

On Friday, October 20, approximately 300 young people gathered in the Fruitland Christian Reformed Church for the Annual Fall Rally.

Richard Tigchelaar led us in a hymn sing after which our President, Peter Borgdorff, opened in prayer. A hearty welcome was extended to all societies present. Our president then read from Joshua chapter 1, verses 1—9, based on the theme for the rally, "Horizons Unlimited."

Ernest Termorshuizen from Fruitland entertained us with an organ solo and then the New Exexutive was introduced which stands as follows: President — Peter Borgdorff, Vice President — Tony DeWeerd, Secretary — Tineke Keesmaat, Editor — Bill Vanderkruk, Treasurer — Teresa Bergsma, Recording Secretary — Kienie Diemer, Boardmember — Winston Elzinga.

The roll call was held by Tineke Keesmaat and all the societies were represented. A very humorous recitation enjoyed by all was given by John Rustenberg. During the singing of hymn 480 and our Rally Song, an offering was taken.

The highlight of the evening was the Rally address on the theme, "Horizons Unlimited," by Rev. J. C. Sont of Holland, Mich. In his very inspiring speech, he related to us that we are now living in the most dangerous times of the human race. We as young people must have our eye fixed on God and through faith our Horizons are Unlimited. If we fail to do this, then . . . Visibility Zero. Four lasting thoughts were laid out to us which we must always keep in mind.

1. Have a conscious beginning.
2. Keep in training.
3. Line up on the right side.
4. Never stop — keep your eye fixed on Christ.

Another hymn was sung and the League Announcements followed. Another worthwhile rally ended in prayer and our National Anthem.

A Wonderful Rally!!

Kienie Diemer.

Ontario Alliance of Christian Schools

GENERAL FALL MEETING

D.V. to be held on **Saturday November 4, 1961** at 10 a.m. in the Calvin Chr. Ref. Church of **Dundas, Ont.**, located on No. 5 Highway, 2 miles east of Clappison's Corners.

All member societies are requested to send at least two delegates.

The teachers are urgently requested to attend.

Visitors welcome

Lunches will be available at noon.

Hebt U plannen om in

TORONTO

te gaan wonen?

Stelt U zich dan in verbinding met Mr. H. Jurrius, 17 Jardine Pl., Weston, Tel. CH 7-8456, die U gaarne alle inlichtingen voor woongelegenheid, enz. wil verstrekken.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Uitstekend materiaal voor vrouwenverenigingen *en* voor mannenverenigingen

Schetsenbundel No. 1

Acht schetsen over de Eerste Zendbrief van Petrus, door Rev. C. Witt (Nederlands).

Vijf schetsen over de Eerste Zendbrief van Johannes, door Rev. P. M. Jonker (Nederlands).

Kerstschets, door Rev. J. Quartel (Nederlands).

Paasschets, door Rev. J. Quartel (Nederlands).

Vijf schetsen over "The Teenager", door Dr. en Mrs. P. G. Schrotenboer (Engels).

Schets over "Levensontplooiing en zelfbeheersing", door Mrs. J. H. Van Steenbergen (Nederlands).

Schets over Christelijke Etiquette, door Mrs. H. Moes (Nederlands).

"The history of the Chr. Ref. Church", door Mrs. D. Mellema (Engelse schets).

Schetsenbundel No. 2

Zeven schetsen over het Evangelie naar Johannes, door Rev. P. M. Jonker (Nederlands).

Drie schetsen over de Tweede Zendbrief van Petrus, door Rev. C. Witt (Nederlands).

Kerstschets, door Rev. H. VanderKlay (Nederlands).

Paasschets, door Rev. G. J. Hoytema (Nederlands).

"Het kleine kind bij moeder thuis", door Rev. A. De Jager.

"The training of the grade school child", door Mrs. W. Hekman.

"Vader en moeder en hun huwbare kinderen", door Rev. A. W. Schaafsma.

"The Commonwealth", door J. W. F. Uitvlugt.

"Understanding our government", door J. Vander Vliet.

"Onze talenten in dienst van de Here", door Mrs. G. Vander Veen.

"De Glorie Gods", door Rev. D. J. Scholten.

Prijs per bundel slechts 60¢

(De derde schetsenbundel is in bewerking)

UIT VOORRAAD LEVERBAAR BIJ

Guardian Publishing Co. Ltd.

Box 34 — Station B — Hamilton, Ont.

Brazilie, land van de toekomst voor het protestantisme

Monsenhor Angelo Rossi, secretaris van de Katholieke Actie in Brazilië, schreef over de ontwikkeling van het Protestantisme in dat land een opmerkelijk artikel, waaraan wij het een en ander ontlenen.

Hij begint met op te merken, dat de leiders van het Protestantisme niet aarzelen uit te spreken, dat Brazilië het land van de toekomst is van het Protestantisme. Deze verwachting is gebaseerd op het feit, dat Brazilië het Zuid-Amerikaanse land is, waar het Protestantisme zich het meest voorspoedig heeft ontwikkeld. Monsenhor Rossi berekent, dat aangenomen moet worden, dat tegenwoordig ongeveer 5 millioen Brazilianen direct of indirect onder de invloed van het Protestantisme staan.

Hij wijt deze Protestantse vooruitgang gedurende de laatste 20 jaar aan de volledige geestelijke vrijheid, die in Brazilië bestaat, de diepe godsdienstige onkunde van het volk, het ontbreken, tot voor korte tijd, van behoorlijke plannen voor Katholieke activiteiten, het zeer kleine aantal priesters (Brazilië heeft slechts 10% van het aantal priesters, dat zij nodig heeft), het volledig prijsgeven van de plattelandsbevolking (70% van de totale bevolking) door de Katholieke Kerk en ook de bekerings-ijver van de Protestanten.

Monsenhor Rossi wijst er op, dat door het sluiten van de deuren van communistisch China voor de zending de allerbeste Amerikaanse zendelingen beschikbaar komen voor Zuid-Amerika en inzonderheid voor Brazilië. Hij voorziet daarom in de naaste toekomst een sterke Protestantse vooruitgang "als wij niet beginnen met een zeer krachtige actie voor de bewaring van het geloof van onze medeburgers".

Hij wijst verder op de grote activiteit van de Bijbelgenootschappen. In 1953 werden door het Bijbelgenootschap van Brazilië niet minder dan 600.000 Bijbels en Schriftgedeelten verspreid (10% Bijbels, 10% Nieuwe Testamenten en 80% Schriftgedeelten). Wel werden in dat jaar 90% van de kosten gedragen door de Verenigde Bijbelgenootschappen, maar de Braziliaanse Protestanten zijn reeds begonnen samen te werken met het Bijbelgenootschap van Brazilië en zij hebben reeds 30.000 geregelde contributanten.

Het Braziliaanse Protestantisme is ook reeds actief op het terrein van de zending en zendt zendelingen uit naar Portugal, Bolivia en Paraquay.

Een ander belangrijk bekeringsmiddel is de school. De Protestantse scholen worden door 56.851 leerlingen bezocht. Daarvan volgen 36.887 middelbaar onderwijs en van deze leerlingen is gemiddeld 70% Katholiek. Maar door de Zondagsscholen worden 600.000 kinderen bereikt en er zijn voor deze arbeid uitstekende tijdschriften beschikbaar.

Monsenhor Rossi besluit zijn artikel als volgt.

"Het is zeker, dat wij Katholieken, zelfs als wij het fanatisme van veel Protestanten buiten beschouwing laten, heel veel kunnen leren van vele Evangelische Christenen voor wat betreft een grotere toewijding aan de kerk, een royale maandelijkse bijdrage voor de eredienst (vele Protestanten geven een tiende van hun inkomen zelfs zonder aftrek van onkosten) en een zeer intensieve activiteit van de kant van de leken.

Deze feiten worden verklaard door te zeggen, dat zij een minderheidspositie innemen. Maar het zijn werkelijkheden, waarmede wij rekening moeten houden en die wij op de juiste wijze moeten waarderen.

Natuurlijk geeft deze oppervlakkige informatie maar een zeer vluchtig beeld van wat het Protestantse probleem in Brazilië is, maar het is voldoende om in iedere ziel, die verwarmd wordt door de liefde tot God en die trouw is aan Zijn heilige Kerk, de begeerte te verlevendigen om zo krachtig mogelijk mede te werken in de grote kruistocht voor de bewaring en de verdediging van het geloof, waarmede de secretaris van de Verdediging van Geloof en Zeden in Brazilië nu bezig is".

(ICN)

LEER UW KINDEREN DE REGELS VAN VEILIG VERKEER

Verkeersveiligheid is ieders verantwoordelijkheid — van de onderwijzer, de politieagent, de automobilist en de ouders. Draag thuis Uw deel bij om Uw kinderen de regels van veilig verkeer bij te brengen. Laat hen op geregelde tijden de volgende regels hardop nazeggen:

1. Kijk naar BEIDE KANTEN voor je de straat oversteekt.
2. Ga niet TUSSEN geparkeerde auto's.
3. Gebruik je fiets VEILIG. Gehoorzaam verkeersborden en signalen.
4. Speel alleen op VEILIGE PLAATSEN, waar geen verkeer is.
5. HOL NOOIT ineens de straat op.
6. Loop met het gezicht naar het AANKOMEND verkeer daar waar geen trottoirs zijn.

ONTARIO DEPARTMENT OF TRANSPORT

Hon. H. L. ROWNTREE, Q.C.
Minister

A. G. MACNAB
Deputy Minister

ANGOLA

Angola is het laatste jaar veel in het nieuws geweest. En het waren geen opwekkende berichten, die daar vandaan kwamen. Angola deelde in de algemene onrust, die het gehele Afrikaanse continent in beroering brengt. Wij kregen meermalen de indruk dat de berichtgeving over Angola in de wereldpers nogal eenzijdig was.

Daarom willen we graag iets doorgeven uit een brief, die wij ontvingen van de heer Guido Waldemar Oliveira, de voorzitter van de Portugese Evangelische Alliantie van predikanten en lekepredikers van de verschillende Portugese Protestantse kerken en vergaderingen.

Hij schrijft:

"Ik lees in buitenlandse bladen (zelfs in Christelijke) verdraaide rapporten over de gebeurtenissen in onze Afrikaanse Westelijke provincie Angola. Als de mensen in het buitenland misschien geschokt zijn door dat de Portugese regering het recht heeft meer troepen te zenden om daar de vrede te herstellen, vraag ik me af waarom zij daar niet bijvertellen, en niet geschokt zijn door, de gruwelen, die daar door buitenlandse zwarte terroristen zijn begaan (natuurlijk geholpen door enige plaatselijke zwarte verraders, in sommige gevallen geleid door tovenaars en onder de invloed van bedwelmende middelen).

Deze hebben, in alle wreedheid, onteerd en gedood, meisjes en vrouwen, zowel blank als zwart, kinderen en mannen van alle huidskleur. Zij hebben geroofd en verwoest al wat de Portugezen met veel arbeid en opoffering hebben tot stand gebracht en georganiseerd, en terreur verspreid en bloed vergoten in het noordelijke deel van deze provincie Angola.

Maar er zijn nog steeds honderden en duizenden zwarte mensen in Angola, die er de voorkeur aan geven Portugezen te blijven, liever dan samen te gaan met zulke bloeddorstige terroristen. In de laatste tijd heb ik echter in de kranten gezien dat sommige buitenlanders de situatie juister gaan zien en de inspanningen en de rechten van de Portugezen meer rechtvaardig beoordelen".

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

SOLE CANADIAN IMPORTERS VAN'S IMPORTING LTD., BOX 826, HAMILTON, ONT.

Slager's Furniture and Appliances Ltd.
is het juiste en voordeligste adres voor Kwaliteits MEUBELEN en Electrische Artikelen. Komt eens vrijblijvend kijken!
645 BARTON STREET EAST — PHONE LI 9-9810, LI 9-9610 — HAMILTON, ONTARIO
PIET KUIPERS — JOOP DE HAAS

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN
Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact
Naam ....
Post-adres ....
....

Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:
Naam ....
Post-adres ....
....

OUD ADRES:
....